Ἐργαστήριο Ἠλεκτρονικῆς Διαχείρισης Ἱστορικῶν Ἀρχείων
http://dlab.phs.uoa.gr/

ΤΡΙΤΗ 22 ΣΕΠΤ. 1925

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΕΡΑΝ ΔΙΟΔΟΣ ΣΥΡΙΑΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ 29

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
„ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ"
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ:
ΠΕΡΑΝ 47

آبوبومالتی

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

285

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΑΡΙΘ. 72

ΕΓΓΡΑΦΑΙ:
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Λ. Τ. 12
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » 20

Διὰ διαφημίσεις καὶ δημοσιεύσεις εἰδικὰν τιμολόγιον.

(صاحب امتياز ومدير مسئول قسطنطين واسپاديس ادارهخانه ومطبعه سوريه چارشو نومرو ٢٩ (تلفون پك اوغلى ٤٧ (لاروپليك

« Αἱ νέαι ἐποχαὶ ἐπιβάλλουσι καὶ νέα καθήκοντα. » V. HUGO

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΓΡ. 3

ΗΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΗΣ

Εὑρισκόμεθα πρὸ περιέργου καταστάσεως. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν μετὰ εἰκοσαημέρους ὠδῖνας ἀντὶ παντὸς ἄλλου κατέληξεν εἰς μίαν ἀπαισίαν ἀμφιβολίαν, τὴν ἀμφιβολίαν τῆς ἁρμοδιότητός της. Καὶ ἔρχεται σήμερον—ὀψιμώτατα βέβαια—νὰ ἐρωτήσῃ τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὑπάρχουν περιπτώσεις καθ' ἃς εἰς ἢ καὶ οἱ δύο τῶν διαδίκων ὑποστηρίζουν τὸ ἀναρμόδιον δικαστηρίου τινός.

Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ ἕτεραι καθ' ἃς αὐτὸ τὸ δικαστήριον κηρύσσει τὴν ἀναρμοδιότητά του, ἀλλὰ δὲν περιμένει νὰ παρέλθῃ ὅλη ἡ διάδικος προθεσμία διὰ νὰ τὸ κάμῃ αὐτό, δὲν εἰσέρχεται προηγουμένως εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως καὶ μετά, ἀφοῦ ἴδῃ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ διατυπώσῃ ἀνεπηρέαστον κρίσιν νὰ διατυπώνῃ ἀμφιβολίας διὰ τὴν ἁρμοδιότητά του. Αἱ ἀμφιβολίαι αὗται διατί ἐγενήθησαν τόσον ὀψέ; Διατί οἱ σοφοὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν τὰς ἠσθάνοντο πρὸ μηνῶν, πρὸ ἐτῶν ἀκόμη ὅταν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Διασκέψεως τοῦ Βερσαλλίου παρεπέμπετο ἐκεῖ τὸ ζήτημα; Ποῦ ἦσαν ἀκόμη, ὅταν ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν κρατῶν των ὑπέγραφον τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης εἰς ἣν ἀνεγράφετο ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις ἀπετύγχανον, τὸ ζήτημα θὰ παρεπέμπετο εἰς Γενεύην.

Ἔπρεπε τότε τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀμφιβολίας του καὶ νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς διαφερομένους:

— Μὴ ἐλπίζετε εἰς ἐμέ. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω.

Ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμε. Διότι ἐπίστευεν ὄντως ὅτι εἶναι ἁρμόδιον νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὅτι διαιτοῦται ἀπολυταρχικῶς νὰ ἀποδώσῃ δίκαιον εἰς τὸν ἰσχυρὸν καὶ εἰς τὸν κατέχοντα. Ἠπατήθη ὅμως. Ἀπέναντι τοῦ ἰσχυροῦ τὴν φορὰν ταύτην εὑρέθη ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἔχει συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ θάρρος νὰ διαμαρτυρηθῇ.

Ὁ Γ. Ρουσσὴ θέτει τὸ ἔκαμε κατὰ τὸν τελειότερον τρόπον. Σήμερον δὲ ὅτε τὸ ζήτημα παραπέμπεται εἰς τὴν Χάγην διὰ νὰ εὕρῃ κάποιαν ὡχρὰν διπλωματικὴν λύσιν, ἡ Τουρκία δὲν θὰ εἶναι διατεθειμένη νὰ δεχθῇ τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἁρμοδιότητα περὶ ἧς καὶ αὐτὸ τὸ Συμβούλιον ἀμφιβάλλει.

ΟΙ ΜΗ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ «Ρεπουμπλίκ» δημοσιεύει ἄρθρα τοῦ Μ... βέη περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐνωθοῦν οἱ μὴ μουσουλμάνοι πρὸς τοὺς λοιποὺς Τούρκους. Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἄρθρων τούτων ἔλαβε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύουσα ἡ «Ρεπουμπλίκ» ὑποσχεται ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μὲ τὴν ζωηροτέραν χαρὰν ἀνέγνωσα τὰ ἄρθρα σας.

Μὲ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς μεταδώσω, ἐπὶ τούτων, τὰ αἰσθήματα ἑνὸς μὴ μουσουλμάνου; Θὰ ὁμιλήσω, ταπεινότατα, δι' ἐμαυτὸν καὶ ὄχι ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν συμπολιτῶν μου. Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ παρὰ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν περίπτωσιν τοῦ ἑαυτοῦ μου.

Ἡ οἰκογένειά μου κατάγεται ἐκ Κ)πόλεως ἔνθα καὶ ἐγὼ ἐγεννήθην. Τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἄρθρου σας ὅπου ἐκάμνατε λόγον ὑπενθυμίζοντες τὰ παλαιὰ μὲ συνεκίνησε.

Θὰ σᾶς ἐξηγήσω, ἐν πρώτοις, πῶς ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ στραφῶμεν ἐναντίον τῶν Τούρκων. Θὰ ἴδητε ὅτι εἴμεθα ἄξιοι συγχωρήσεως.

Οἱ Τοῦρκοι τῆς ἄλλοτε, ὄχι περισσότερον ἡμῶν τῶν μὴ μουσουλμάνων, δὲν εἴχομεν σαφῆ γνῶσιν περὶ τοῦ ὅτι φοβερῶς κατεδυναστευόμεθα ἀπὸ τοὺς Σουλτάνους.

Μάλιστα, οἱ γονεῖς μας μᾶς ἔλεγον ὅτι διεκρίνοντο ἄλλοτε νικηταὶ καὶ νικημένοι, ὅτι εἰς σουλτάνος κατέλαβεν ἐξ ἐφόδου τὴν Κ)πολιν· ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτὰ ἦσαν μακρυνά.

Παρετηροῦμεν ὅτι μᾶς ἦτο δυνατὸν νὰ ζῶμεν μὲ τοὺς τούρκους ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους. Παρὰ τὴν ἐπήρειαν τοῦ παλατίου καὶ τῶν κονακίων οἱ παλαιοὶ Τοῦρκοι ἐφέροντο πάντοτε εὐμενῶς καὶ μὲ δικαιοσύνην ἀπέναντί μας. Ἤρχοντο εἰς τὰς οἰκίας μας, μᾶς προσεκάλουν εἰς τὴν τράπεζάν των, ἡ κυβέρνησις μᾶς ἐλάμβανε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της καὶ συχνάκις ὑπήρξαμεν ὠφέλιμοι εἰς αὐτήν. Ζῶντες πλησίον ἀλλήλων ἠγνοοῦμεν ὅτι, ἡμεῖς καὶ οἱ Τοῦρκοι, εἴμεθα τὰ θύματα ἑνὸς χειρίστου αὐτοκρατορισμοῦ ὅστις, διὰ νὰ μᾶς ὑποδουλώσῃ ἔτι πλέον, ἐγνώριζε νὰ κολακεύῃ τὰ πλέον χαμερπῆ αἰσθήματα ἁπάντων μας.

Μίαν ἡμέραν ἦλθεν ἡ Δύσις νὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὰ ὄμματα. Μᾶς ἔδωκε νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι εἴμεθα ἄθλιοι ἐλεεινοί. Ἀλλὰ ἐντέχνως συνεχώνευσε τὴν ἀλήθειαν μὲ τὸ ψεῦδος, καὶ τοιουτοτρόπως μᾶς ἠπάτησε.

«Ἀφοῦ λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ μᾶς δεικνύει ὅτι εἴμεθα εἰλωτες, σημαίνει ὅτι ζητεῖ τὸ καλόν μας καὶ ὅταν προσθέτῃ ὅτι δὲν εἶνε μόνον οἱ Σουλτᾶνοι ἀλλὰ καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐκεῖνοι οἵτινες μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν δυστυχίαν αὐτήν, πάλιν ἀληθῶς λέγει».

Ἰδοὺ ἡ λογικὴ τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθημεν. Καὶ ἐξανιστήμεν μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐναντίον σας ἀντί νὰ ἐπαναστατήσωμεν μαζί σας κατὰ τῶν Σουλτάνων. Ἐὰν σᾶς ἐκάμαμεν κακὸν μᾶς τὸ ἀπεδώσατε καὶ σεῖς.

Ἀλλ' ἐν τέλει, ἐὰν διαπράξαμεν τὸ μέγιστον σφάλμα προδίδοντες ὑμᾶς, ἀντελήφθημεν κατὰ τὴν ἀνακωχήν, ὅτι ἐρριπτόμεθα ἐντὸς χειροτέρας δυστυχίας.

Αἱ παραγνωρίσεις ὑπῆρξαν ἀμφοτέρωθεν ἰσχυραί. Τὰ ἀδικήματα ὑπῆρξαν ἀσσαρά. Αἱ πληγαὶ βαθεῖαι. Ἀλλ' ἔπρεπεν ἔκτοτε νὰ διέλθῃ μετὰ θάρρους ὁ σπόγγος ἐπὶ τοῦ παρελθόντος.

Ἤλπιν, ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς, μετὰ πόνου διεγνώσαμεν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν δύνανται πλέον νὰ μᾶς συγχωρήσουν. Ἀλλὰ τότε, διατί δὲν ἐξαπέστειλαν ὅλους;

Ἠπραμένομεν ἐλάχιστοι, δὲν θὰ σᾶς εἴμεθα ποτὲ πλέον ἐπικίνδυνοι. Ἀφοῦ μᾶς κρατεῖτε πλησίον σας, ἀφοῦ ἔχετε ἀκόμη τὴν γενναιοφροσύνην νὰ ἐκδίδετε νόμους, οἵτινες ὁλοκληρωτικῶς μᾶς ἀφομοιοῦν μὲ ὑμᾶς, ἀφοῦ μᾶς λέγετε, ὅτι εἴμεθα Τοῦρκοι καὶ τίποτε ὀλιγώτερον, τότε λησμονήσατε τὸ παρελθὸν καὶ ἀφήσατέ μας νὰ εἴμεθα Τοῦρκοι.

Καταργήσατε τοὺς φραγμοὺς, τοὺς ὁποίους εἰς κάθε μας βῆμα βλέπομεν νὰ ὑψώνωνται μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν. Θὰ ἴδητε τότε πῶς θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος, ἡ ὁποία ἄρτι ἐγεννήθη.

Ἔκθαμβοι, σᾶς εἴδομεν ἀνατρέποντας τὸν παλαιὸν κόσμον ἐν Τουρκίᾳ. Δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ Πατρίς, ὑπῆρχε μία Θρησκεία. Ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχον Τοῦρκοι, ὑπῆρχον Μουσουλμάνοι. Ἐγεννήσατε τοὺς Τούρκους καὶ τὴν τουρκικὴν Πατρίδα. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἴμεθα Μουσουλμάνοι, εἴμεθα ὅμως Τοῦρκοι. Ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀγαπήσωμεν τὸ τέμενος, ἀγαπῶμεν ὅμως τὴν Πατρίδα μας, τὴν Τουρκίαν, τὴν γῆν ἐπὶ τῆς ὁποίας κερδίζομεν τὸ ζῆν μας, ὅπου μεγαλώνουν τὰ παιδιά μας καὶ τὴν ὁποίαν θὰ προστατεύσετε ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Ὁμιλοῦμεν τὴν τουρκικήν, τὴν γράφομεν· τὰ τέκνα μας θὰ τὴν γνωρίσουν ἔτι καλλίτερον. Μὴ τὰ κάμετε ὅμως παρίας, νὰ μὴ δύνανται νὰ ταξιδεύσουν, νὰ κινηθοῦν ἐντὸς τῆς χώρας των, ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν των, νὰ ὑπάγουν ὅπου ἐπιθυμοῦν.

Ἀφήσατέ τα νὰ γίνουν μέλη τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Κάμετε ἐξ αὐτῶν ὑπουργούς, πρεσβευτάς, ἐὰν τὸ ἀξίζουν, καὶ θὰ ἴδητε πῶς θὰ ὑπερασπίσουν τὴν πατρίδα ἀφοῦ θὰ εἶνε στρατιῶται της. Καὶ ὅμως τὰ ἀποπέμπετε ἀπὸ ὅλα τὰ γραφεῖα.

Μὴ τὰ ἀποχρούετε μὲ τὴν σχεδὸν ἀδιάφορον περιφρόνησίν σας. Ζητεῖτε νὰ σᾶς δοθοῦν κατάλογοι διὰ νὰ μάθετε πόσους Τούρκους χρησιμοποιοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των οἱ ξένοι ἐν Τουρκίᾳ. Ἀλλὰ δὲν λέγετε πλέον «πόσους Τούρκους», ἀλλὰ «πόσους μουσουλμάνους».

Δι' ἡμᾶς, τίποτε δὲν εἶνε ἐξευτελιστικώτερον τούτου, διότι μᾶς ὑπενθυμίζει πᾶν ὅ,τι ἐγίνετο ἄλλοτε.

ΕΠΑΥΘΗ ΕΙΣ ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΛΥΜΜΑΤΟΣ ΝΟΜΟΥ

Ἄγκυρα. Ὁ Ἀλὶ Κεμὰλ βέης μέλος τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας τῆς Βορδούρης ὁ ὁποῖος δὲν ἀφῄρεσε τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς του κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν του καθηκόντων, παραβαίνων οὕτω τὸν κανονισμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπαύθη τῶν καθηκόντων του.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΝ

Ο ΓΑΖΗ ΠΑΣΑΣ ΕΙΣ ΠΡΟΥΣΑΝ

ΟΙ ΔΙΑΜΕΣΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ. - Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ

ΑΙ ΑΦΙΧΘΕΙΣΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

Ἰσμίτ, 21. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔφθασε σήμερον εἰς τὰς ἐξ εἰς τὴν πόλιν μας. Μόλις ἐφάνη ἡ προεδρικὴ ἁμαξοστοιχία τὰ τηλεβόλα τῆς πόλεως καὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων ἤρχισαν νὰ ἠχοῦν. Ὁ πληθυσμὸς ἐνθουσιώδης ἀπὸ χαρὰν ἐφώναζε «ζήτω ὁ Γαζῆς». Ἐκεῖνος, μόλις κατέβη ἀπὸ τὸ τραῖν ὁ ἐγένετο δεκτὸς ἀπὸ ἐπιτροπὴν τῶν κυριῶν τοῦ Ἰσμίτ, ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ νομοῦ καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς τῆς Κων)πόλεως. Ὁ Πρόεδρος μετέβη κατόπιν εἰς τὴν νομαρχίαν ἥτις εἶναι κεισμένη ἐπὶ τοῦ λόφου.

Πλῆθος κόσμου ἔφθασε ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ἐξαλλοι ἀπὸ χαρὰν διὰ νὰ συνοδεύσουν τὸν πολυαγαπημένον των Πρόεδρον μέχρι τοῦ διοικητηρίου.

Ἐκεῖ, ὁ Γαζῆ πασᾶς ἐδέχθη ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς καὶ ὅλας κὰς ἐπιτροπὰς αἱ ὁποῖαι ἦλθον διὰ νὰ τὸν χαιρετίσουν.

Ὁ Γαζῆ πασᾶς κατόπιν δι' αὐτοκινήτου κατῆλθε εἰς τὴν παραλίαν, διὰ νὰ ἀνέβῃ ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ ἀναμένοντος «Γιαβούζ».

Ὅλα τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἠγκυροβολημένα εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ἰσμὶτ ἦσαν σημαιοστόλιστα.

Ὁ Γαζῆ πασᾶς ἐχαιρετίσθη μὲ κανονιοβολισμοὺς μόλις κατῆλθεν ἀπὸ τὸ «Γιαβούζ». Ἀνῆλθε κατόπιν εἰς τὴν θαλαμηγὸν «Σουγουτλοῦ» διὰ νὰ μεταβῇ ἐπὶ τοῦ «Ρεσὶτ πασᾶ». Τὸ «Γκιοὺλ Νιχὰλ» θὰ καταπλεύσῃ αὔριον εἰς Μουδανιὰ φέρον τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Κων)πολιτῶν.

ΕΙΣ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Μουδανιά, 21. Τὰ Μουδανιὰ εἶναι σημαιοστόλιστα ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον. Στέφανοι καὶ κλῶνοι δάφνης στολισμένοι μὲ κορδέλλες κόκκινες καὶ λευκὲς στολίζουν τὰς θριαμβευτικὰς ἀψῖδας. Ὁ νομάρχης Προύσης, οἱ βουλευταί, οἱ διοικηταί, αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς Προύσης ἀναμένουν τὸν Γαζῆν εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Μουδανιῶν. Ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τοῦ σταθμοῦ ὁ δρόμος εἶναι στρωμένος μὲ τάπητας.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς κρήνης ἥτις ἐστήθη παρὰ τὴν ἀποβάθραν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀφίξεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας θὰ γίνουν αὔριον.

Θὰ θυσιασθοῦν πρόβατα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων.

Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἐπεφορτίσθη νὰ προσφέρῃ ἐν Ἰσμὶτ τὰ σέβη τῶν κατοίκων Κων)πόλεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀνεχώρησε χθὲς τὸ πρωΐ.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐμὶν βέην μετέχει ὁ νομάρχης, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ἀνώτεροι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ πρόεδροι τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου.

ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΓΑΖΗ ΠΑΣΑΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΠΡΟΥΣΑΝ

Σήμερον εἰς τὰς 2 μ. μ. φθάνει δι' ἰδιαιτέρας ἁμαξοστοιχίας εἰς Προῦσαν προερχόμενος ἐκ Μουδανίων ὁ Γαζῆ πασᾶς.

Εἰς Προῦσαν ἡ προετοιμασθεῖσα ὑποδοχὴ ὑπερβαίνει κάθε περιγραφήν.

Ὁ Γαζῆ πασᾶς θὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ὑπὸ τῶν κατοίκων Προύσης δωρηθὲν αὐτῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσεκιρζὲ κιόσκιον. Ἐστήθησαν ἐν τῇ πόλει πλείονες τῶν 40 ἀψίδων νίκης.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Ἡ Χάγκαρ Ναουτίκ.—Ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀριστοκράται ροφοῦν ἀνέτως τὸ χαπέσι.—Ὁ μέτος τῆς Ἀριάδνης.— Πτῆς Γκόζες! — Οἱ βάτραχοι ποὺ γυρίζουνε μαγγανοπήγαδο.—Γιαμίνακ! Σιμάλακ!— Τὸ χαπέσι τζοντζινέζες.—Ἡ καλόβα.—Τὸ ἐκλεκτὸν καὶ ἡ μυσταγωγία.—Μάζιμ μούχ!—Ντόγρι Ἰσκεντερέκ.—Μπικὰμ Νέφες;— Οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι ἑβδομάδος ὁλόκληρης στὸ χαπέσι!

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Σεπτέμβριος. Δύο ὥρες ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ κοντὰ στὴ λιμνοῦλα Μελάχα, βρίσκεται ἕνα χωριουδάκι: Ἡ Χάγκαρ Ναουτία.

Πόσες φορὲς δὲν λαχταρήσαμε νὰ βρεθοῦμε μεσάνυχτα στὸ μαγευτικὸ αὐτὸ χωριὸ ποὺ τὸ χωρίζει σὲ δυὸ ὁ Νεῖλος γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε τοὺς κελεμπιοφόρους ἀραπάδες, νέους καὶ γέρους ποὺ ρουφοῦνε μακάρια τὸ χασίσι.

Ὁ φίλος τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητήσαμε, ὄχι βοήθεια ἀλλὰ διευκόλυνσι, μᾶς ἀπέτρεψε.

— Δὲν σᾶς συνιστῶ παρόμοια ἀπόπειρα, μᾶς εἶπε. Ἡ ἀστυνομία κάνει συχνὰ ἐφόδους καὶ δὲν θέλει νὰ ξέρῃ οὔτε ποιός εἶστε κ' οὔτε τὸ τί ζητεῖτε ἐκεῖ. Σᾶς συλλαμβάνει μὲ τοὺς ἄλλους καὶ θὰ τραβήξετε τῶν παθῶν σας τὸν τάραχον ἕως ὅτου νὰ γλυτώσετε. Ὕστερα οἱ ἀραπάδες λιάνουνται συχνὰ στὰ χέρια ἐκεῖ.

Καὶ γιὰ νὰ μᾶς ἱκανοποιήσῃ μᾶς ὡδήγησε σὲ πολυτελέστατο κέντρον εὑρισκόμενον στὴν καρδιὰ τῆς Ἀλεξανδρείας ὅπου οἱ ἀριστοκράται ὑπὸ τὴν προστασίαν ὡρισμένων δυνατῶν φουμέρουν ἀνέτως τὸν «ἀπηγορευμένον καρπόν».

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ἐδῶ ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὸν χλιδῆ καὶ τὸν πλοῦτο τίποτε ἄλλο δὲν διήγειρε τὴν περιεργείαν μας εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν ἐκεῖνο κέντρον.

Νὰ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐμείναμεν εἰς τὴν ἀρχικήν μας ἄποψιν: Νὰ βρεθοῦμε μιὰ νύκτα στὶς «Γκόζες» τῆς Χάγκαρ Ναουτίας.

Καὶ πράγματι τὸ ἐπιτύχαμε.

Ὁ Χαλὶλ, ὁ γνωστότερος τῶν ἐφημεριδοπωλῶν, μὲ τὴν μακρυὰ κάτασπρη κελεμπία, τὰ ξέχειλα κατάμαυρα χεῖλη καὶ τὰ ὁλόγουρα μαῦρα μαλλιὰ εἶχε τὸ ὄνομα ὅσο καὶ τὴν χάριν πῶς τὸ κατέβαζε μὲ τὶς ὀχάδες.

Σ' αὐτὸν προτείναμε νὰ δεχθῇ νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς μίτος Ἀριάδνης, πρᾶγμα ποὺ ἐδέχθη εὐχαρίστως.

Καὶ μίαν ἀφέγγαρη βραδυὰ ποὺ τὸ βαθὺ σκοτάδι εἶχε διώξει καὶ τὸ μικρότερο ἀστροῦλάκι, ἀφοῦ κατεβήκαμε τὰ σχετικὰ συριακὰ «ζιμπίλ» καὶ φάγαμε τὶς πελώριες γαρίδες τοῦ Πόρτ-Σαΐτ ἐκεῖνες ἀκριβῶς ποὺ κάνανε τὸν περίφημο λουκουλὸ τῆς Ρώμης, τὸν Ἀπίκιο, νὰ ἔλθῃ στὴν Αἴγυπτο, ξεκινήσαμε γιὰ τὸ ὡραῖο ἄγνωστον.

Τὸ ἁμάξι κατραχυλοῦσε ἤρεμα πάνω στὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο. Δεξιὰ κ' ἀριστερὰ τὸ φωταέριο ξεχώριζε τὶς κιτριναίρες, ἀπὸ τὴν ἀνεπόφορη κάψα, βραγιές.

Τὰ βατράχια, ποὺ ἐδῶ κοάζουν χοντροκομμένα κ' ἄγρια, ὁλόιδια σὰν μανκανοπήγαδο ποὺ γυρίζει, κρατοῦσαν μεταμεσονύκτιο κονσέρτο!

Καὶ ὁ σοκολατένιος Χαλὶλ—ποὺ τὸ ἄφθονο ρουφήγμα τοῦ χασισιοῦ τὸν ἔκανε παρὰ τὰ 35 του χρόνια νὰ ζυγίζῃ μόλις 29 κιλὰ—ἔδιδε τὴν σχετικὴ διεύθυνσι στὸν ἁμαξᾶ:

—Γιαμίνακ! Γιὰ οὔστα!

—Σιμάλακ! Γιὰ οὔστα! (δεξιὰ-ἀριστερά).

Ὅταν φθάσαμε στὸν μισὸ δρόμο πρόβαλε καὶ ὁ παραπόταμος τοῦ Νείλου, ἡ Μαχμουδία μὲ τὸ ἤρεμα κρουστάλλινα νερά της.

Ἐδῶ ὁ Χαλὶλ ἔδοκε τὸ τελευταῖο του παράγγελμα·

(Συνέχεια εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα)

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Σύλληψις τοῦ Προδρόμου Πολυξένης καὶ Ξανθίππης ὁσ.

Ο ΗΘΙΚΟΣ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἔλαβε μίαν ἀπόφασιν περὶ ἠθικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ζητεῖ ἀπὸ τὴν Δημοσίαν Γνώμην νὰ ἀφοπλισθῇ ἠθικῶς καὶ νὰ προετοιμάσῃ οὕτω καὶ τὸν ἕτερον, τὸν ὑλικὸν καὶ πολεμικὸν ἀφοπλισμόν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἀφοπλισμὸς εἶναι ἀνάγκη νὰ καλλιεργηθῇ σχετικῶς ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνθρωπότητος. Πρέπει δὲ ἐπὶ πλέον νὰ δημιουργηθῇ ἐντὸς τῶν ψυχῶν ἡ πεποίθησις περὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαίων. Ὅταν γνωσθῇ ἡ πεποίθησις αὕτη, τὰ πάντα, καὶ ὁ ἠθικὸς ἀφοπλισμὸς καὶ ὁ ἄλλος θὰ ἔλθουν φυσικώτατα μόνοι των.

Ποῖος ὅμως θὰ ἐμβάλῃ τὴν πεποίθησιν ταύτην εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ἀνθρωπότητος;

Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Γνωρίζετε πότε ἔγινεν ἡ πρώτη ἀπεργία τοῦ κόσμου; Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ λάχιστον ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ, οἱ πρῶτοι ἀπεργήσαντες ἄνθρωποι ἦσαν οἱ κτίσται τῆς πυραμίδος τοῦ Χέοπος, ἀρκετὰς δηλαδὴ χιλιάδας ἐτῶν πρὸ τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς.

Καὶ ἡ ἀπεργία αὐτὴ ὑπῆρξε, φαίνεται, τεραστία εἰς ἀριθμόν. Πενῆντα χιλιάδες ἐργατῶν, κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως, ἐπέταξαν τὰ ἐργαλεῖά των καὶ ἠρνήθησαν τὴν ἐργασίαν των. Καὶ λόγος τῆς ἀπεργίας ὅτι ἡ τροφὴ ποὺ τοῖς ἐδίδετο ἦτο ἀπὸ ἄποψιν ποσότητα καὶ ἄλλα εἰς ποιότητα.

Οἱ ἐργολάβοι τῆς οἰκοδομῆς ματαίως ἐπροσπάθησαν νὰ ἐπαναφέρουν τοὺς ἀπεργοὺς εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ τὸ ἔργον συμφέρον. Ἐπὶ τέλους ἐπικαλέσθησαν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κράτους. Μεγάλη στρατιωτικὴ δύναμις ἀπεστάλη ἐπὶ τόπου. Ἀλλὰ οἱ ἀπεργοὶ δὲν ἐντροῦσαν νὰ ὑποταχθοῦν οὔτε εἰς τὴν βίαν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι ἄλλοι μὲν ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, διαμελαθέντες ἀγρίως εἰς τεμάχια, ὅπως διηγεῖται ἡ παράδοσις, ἄλλοι δὲ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Οἱ ἐναπομείναντες ἐξηκολούθησαν, θέλοντες καὶ μὴ τὴν ἐργασίαν των καὶ ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος ἐτελείωσεν.

Οὐδὲν ἀποτὸν κακὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὔτε αἱ ἀπεργίαι τὰς ὁποίας ὁ αἰὼν μας ἐθεώρησε ὡς ἀποκλειστικήν του ἐφεύρεσιν.

ΣΤΗ ΓΙΑΛΑ

Εἰς κάποιαν προσθήκην ἕνας λαμπρὸς κυνηγός, μὲ τὴν θαυμαστήν σου στολὴν καὶ τὸ ὅλον ἐπ' ὤμου, διαλαλεῖ τὴν δόξαν του εἰς τοὺς διαβάτας.

Ἕνας ἰατροκυνηγός, γνωστὸς ὡς...πτηνόφιλος, εἶχε σταματήσει μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους κ' ἐκαμάρωνε τὸ κυνηγετικόν κοστούμι, φανταζόμενος φυσικὰ, ὅτι θὰ τοῦ ἔστεκε θαυμασία καὶ τοῦ ἰδίου. Ἀλλ' οἱ μοχθηροὶ ἄνθρωποι δὲν λείπουν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν. Ἕνας συνάδελφός του τὸν ἐλησίασε, τοῦ ἐκτύπησε φιλικότατα τὸν ὦμον καὶ, ἀφοῦ τὸν ἐχαιρέτισε φιλοφρονέστατα, εἶπεν ὡς φιλοσόφων καθ' ἑαυτόν.

—Τί κουτοὶ αὐτοὶ οἱ καταστηματάρχ

Ἐργαστήριο Ἠλεκτρονικῆς Διαχείρισης Ἱστορικῶν Ἀρχείων
http://dlab.phs.uoa.gr/

ΑΓΚΥΡΑ ★★★★★★★★★ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ★★★★★★★ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

—**Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως**

Ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ εἰς Εὐρώπην ταξειδίου του ὁ πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Τοκατλιάν.

—**Ὁ γεν. διευθυντὴς Δημοσίας Ἀσφαλείας**

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἄγκυραν ὁ γεν. διευθυντὴς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας Ρυρὰτ βέης.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ

—**Προκαταβολὴ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους**

Ἄγκυρα, 21. Αἱ διάφοροι ἐπιτροπεῖαι ἀπεφάσισαν νὰ παραχωρήσουν προκαταβολὰς εἰς τοὺς οἰκείους ὑπαλλήλους πρὸς ἀγορὰν πίλων καὶ φορεμάτων.

—**Μετάκλησις Γάλλου δασονόμου**

Ἄγκυρα, 20. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας θὰ καλέσῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰδικὸν Γάλλον δασονόμον διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

—**Ὀρθόδοξος πολωνικὴ Ἐκκλησία**

Παρίσιοι, 16. Τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Βαρσοβίας πρὸς τὸν γαλλικὸν τύπον ἀγγέλλει τὴν ἐκεῖ ἵδρυσιν τῆς πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ὀρθοδόξου Πολωνικῆς Ἐκκλησίας προσθέτει: Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας ἡ αὐτονομία, τῆς ὁποίας αὕτη ἀπήλαυσε μέχρι τοῦ ΙΖ' αἰῶνος.

—**Πνευματικὸν δικαστήριον**

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι τὸ Πνευματικὸν δικαστήριον θὰ συνεδριάσῃ ἐκτάκτως τὴν προσεχῆ Πέμπτην 24 τρέχοντος, ὥραν 10 π. μ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

—**Γάμοι**

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς «Αἰγλης» τοῦ Ζαππείου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συμπαθοῦς νέου κ. Δημητρίου Μπελεζίδου μετὰ τῆς χαριτοδότου δεσποινίδος Σταματίας Μ. Ἀξασιώτη. Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος, ἀναχωροῦν λίαν προσεχῶς πρὸς ἑρστικὴν ἐγκατάστασιν εἰς Ἀγγλίαν, οἱ φίλοι εὐχονται πᾶσαν εὐδαιμονίαν.

ΠΟΛΙΣ

—**Περὶ τὸν ἄρτον τῆς πόλεως**

Ἄγκυρα, 21. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζήτησε τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου Κ)πόλεως. Τὸ Συμβούλιον ἐδέχθη τὴν ἄποψιν τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ἐμπορίου. Μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἀσχοληθῇ ὁ ἐν τῇ πόλει σας εὑρισκόμενος ἐπίτροπος τοῦ Ἐμπορίου.

—**Οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ Κωνσταντινουπόλεως**

Ἄγκυρα, 21. Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν θὰ συνέλθῃ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς τρεῖς χηρευούσας βουλευτικὰς ἕδρας Κων)πόλεως. Λέγεται ὅτι εἰς ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων θὰ εἶναι καὶ ὁ Δήμαρχος Ἐμὶν βέης.

—**Ἔδρευσις Πρεσβείας**

Τὸ προνόμιον τῆς διοικητεύσεως τοῦ ὅδατος Καῖς Ντάγ εἰς Πρίγκηπον μέσον Μάλτεπε, παρεχωρήθη εἰς ἑλληνικὴν ἐπιχειρηματίαν, ἀπένεντι καταβολῆς δικαιώματος 500 λιρῶν ἐτησίως εἰς τὴν Δημαρχίαν.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ-ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

—**Αὐτοκτονικά**

Ὁ ἐν Καδήκιοῖ κατοικῶν καρδουνὰς Μεχμὲτ ἀγὰς ἐνῷ διήρχετο ἐκ τῆς ἀγορᾶς, παρεσύρθη καὶ ἐτραυματίσθη ὑπὸ αὐτοκινήτου φέροντος ἀριθ. 336. Ὁ σωφὲρ Σαφὲτ συνελήφθη.

—Ὁ ἐν Καράκιοῖ κατοικῶν ὑπάλληλος παντοπωλείου δεκατριετὴς Δημήτριος ἐνῷ διήρχετο ἐκ τῆς ὁδοῦ Γαλατᾶ, παρεσύρθη καὶ ἐτραυματίσθη ὑπὸ αὐτοκινήτου φέροντος ἀρ. 448. Ὁ σωφὲρ ἐξηφανίσθη.

ΠΑΝΤΟΙΑ

—**Αὔριον γίνεται ἡ ἔναρξις τοῦ Κινηματογράφου Μοντέρν**

Αὔριον, Τετάρτην, εἰς τὰς 10 μ. μ., μεγάλη ἐναρκήριος ἑσπερὶς τοῦ Σινὲ Μοντέρν, τῆς πλέον εὐρυχώρου καὶ εὐαέρου σάλλας τοῦ Πέραν.

Τελείως ἀνακαινισθέν, μὲ τὰς ὁμοιομόρφους θέσεις του, μὲ τὰς λογικὰς τιμάς του, τὸ Σινὲ Μοντέρν ὑπόσχεται μεγάλας ἐπλήξεις εἰς τὸ κοινόν.

Ἡ μουσικὴ ὀρχήστρα του θὰ κάμῃ ζωηρὰν αἴσθησιν· ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς δεξιωτέρους σολίστας τῆς Πόλεώς μας καὶ τὸ ρεπερτουάρ της εἶναι μία ἐκλογὴ ἀπὸ τὰς τελευταίας δημιουργίας τῶν μεγαλουπόλεων ἀᾗς Εὐρώπης.

Εἰς τὸ αὔριανὸν πρόγραμμα, ὁ μέγας Ἰάπων ἠθοποιὸς Σέσου Χαγιακάβα, ἑρμηνεύει ἀριστουργηματικῶς ἕνα ὑπέροχον ἔργον, τὸ ΜΑΥΡΟΝ ΡΟΔΟΝ.

Ἀκόμη.... καὶ ἄλλαι ἐκπλήξεις, τὰς ὁποίας θὰ ἀποκαλύψωμεν αὔριον.

ΘΕΑΜΑΤΑ-ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

—**Ὁ Φακίρης Κίγκ εἰς τὸ Γαλλικὸν Θέατρον**

Οἱ Φακίραι ἔγιναν τῆς μόδας. Στὸ Παρίσι, τὸ πνευματιστικὸν συνέδριον καὶ ὅλοι οἱ μεγάλοι ἐπιστήμονες συζητοῦν διὰ τὸ μυστήριον τοῦ Ὑπερπέραν.

Ὁ Ἰνδὸς φακίρης Κίγκ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε παντοῦ θριαμβευτική, θὰ δώσῃ τὰς τελευταίας του παραστάσεις εἰς τὸ Γαλλ. Θέατρον τοῦ Πέραν τὴν προσεχῆ Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον εἰς τὰς 10 μ. μ. καὶ μίαν ἔκτακτον ἡμερίδα τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν εἰς τὰς 4 μ. μ.

Τὸ φημισμένον μέντιουμ Μίλλυ θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς παραστάσεις ταύτας. Πνευματισμός, καταληψία, τηλεπάθεια, ἀνάγνωσις τῆς σκέψεως, πρόβλεψις τοῦ μέλλοντος, ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἐξαφανισθέντας, ἰδοὺ πᾶν ὅ,τι μᾶς ἐπιφυλάσσει ὁ δάκτυλος Κίγκ!..

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

—**Προμηθευθῆτε** ἐγκαίρως τὰ ΚΑΡΒΟΥΝΑ καὶ τὰ ΞΥΛΑ σας διὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ κ. Α. ΚΑΡΔΕΛΛΗ, Γαλατᾶ, Τατιὶλῆ Ριχτὶμ χὰν, 2ον πάτωμα, ἀρ. 21. Τηλέφ. Πέρα 57. Τιμαὶ χονδρικῆς πωλήσεως.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ Ἐν Γαλατᾷ ὁδὸς Καρᾶ Μουσταφᾶ δύο δωμάτια δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' οἱανδήποτε ἐργασίαν· (γραφεῖον ἢ κατοικία). Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ καφενεῖον Εὐαγγέλου Ξενάκη ἐν τῇ ἰδίᾳ ὁδῷ ὑπ' ἀριθμὸν 13. Τιμὴ συγκαταβατική.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Y. M. C. A.

Τὰ μαθήματα ἀρχίζουν τὴν Δευτέραν 5 Ὀκτωβρίου.

Ὧραι Μαθημάτων: Ἀπὸ 9 π.μ. ἕως 12.15 καὶ 1,30 ἕως 5 μ. μ.

Διδάσκονται: Ἀγγλικά, Τουρκικά, Γαλλικά, Διπλογραφία καὶ Λογιστική (Ἀγγλιστὶ καὶ Γαλλιστί), Ἐμπορικὴ Ἀριθμητικὴ καὶ Ἀλληλογραφία, Γραφομηχανὴ καὶ Στενογραφία, Γυμναστική.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας καὶ ἐγγραφὴν ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν Γραμματέα ἀπὸ τὴν Δευτέραν 28 Σεπτεμβρίου 9—12 π. μ., 40 ὁδὸς Λαμπιστάν, Πέραν.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΧΟΛΗ (ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΥ)

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχονται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ γίνονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 7—8 1/2 μ. μ. πλὴν Παρασκευῶν καὶ Κυριακῶν, τὰ δὲ μαθήματα ἀρχονται ἀνυπερθέτως τὴν 12 Ὀκτωβρίου.

Ἔφετος θὰ λειτουργήσῃ καὶ τετάρτη τάξις. (Ἐκ τοῦ Γραφείου (10)

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΣ
Α. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ
Πέραν Τεπὲ μπαρὴ 13
Καλλιτεχνικὸ κόψιμο μαλλιῶν.
Ἠλεκτρικὸν μασάζ τοῦ προσώπου
ἀρώματα ἔξοχα

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ

Χθὲς ἤρχισαν ἡ ἀπόδοσις τῶν καταθέσεων ἐκ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν. Ὅλη ἡ ἐργασία συνεκεντρώθη εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Γαλατᾶ, ὅπου ὅμως τὸ πλῆθος ἦτο ἀριθμότατον.

Περὶ τὰ ἑκατὸν ἄτομα ἀπέσυρον μέχρι τῆς ἑσπέρας τὰς καταθέσεις των.

Τόκοι ἐπληρώνοντο μέχρι τῆς 5ας Μαΐου 1923, ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλείσθη ἡ Τράπεζα.

ΤΑ ΟΡΥΧΕΙΑ ΖΟΓΚΟΥΛΔΑΚ

Κατά τινα πρόσφατον στατιστικὴν ὑπάρχουν εἰς Ζογγουλδὰκ 400 φρέατα ἀνθρακωρυχείων ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα εἶνε ἀνεκμετάλλευτα. 69 μόνον φρέατα εὑρίσκονται ἐν ἐνεργείᾳ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπίσημος διαγωνισμὸς διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος εἰς νομοὺς τινας καὶ ἰδίως εἰς Ἀϊδίνιον.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΕΙΣ ΠΟΛΩΝΙΑΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου προέβη εἰς διαβήματα παρὰ τῇ πολωνικῇ κυβερνήσει πρὸς ὑποτίμησιν τῶν τελωνειακῶν τελῶν διὰ τὴν τουρκικὴν σταφίδα.

ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΣΙΤΗΡΩΝ

Κατὰ τὸν Αὔγουστον ἐγένοντο ἀγοραπωλησίαι 14,189,5 τόννων διαφόρων εἰδῶν. Ἐκ τούτων 7,920 τόννοι σίτου καὶ 3,561,85 τόννοι ἀλεύρου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1925

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ		Χθεσινὸν κλείσιμον	Σημερινὸν ἄνοιγμα
Δοσέλογου 1 Α. Στ.	Γρ.	872 —	869 —
Νέας Ὑόρκης 1 λ. Στ.	Δολ.	55 50	56 25
Παρισίων 1 Α. Τ.	Φρ.	11 67	11 66
Μιλάνου 1 Α.Τ.	Λιρ.	13 10	13 84
Βερολίνου 1 Α. Τ.	Μάρκ.	43 50	42 25
Σόφιας 1 Α. Τ.	Λεβ.	76 —	79 —
Βρυξελλῶν 1 Α. Τ.	Φρ.	12 52	13 —
Ἀμστερδάμης 1 Α.Τ.	Φλ.	1 38	1 49 50
Ὑωκόης 1 Α. Τ.	Φρ.Ἐλβ.	2 84	2 81
Μαδρίτης 1 Α Τ.	Πεζέτ.	5 57	5 92
Πράγας 1 Α. Τ.	Ζολ.	3 15	3 20
Ἀθηνῶν 1 Α. Τ.	Δραχμ.	57 —	58 —
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
1 Α. Στ.	Γρ.	870 —	862 —
1 Δολλ.	»	178 20	176 25
20 Φρ. γαλλικὰ	»	171 20	167 20
20 Λιρέττες	»	148 —	144 —
1 Ράιχσμαρκ γερμαν.	»	42 —	41 20
20 Λεβὰ	»	25 10	25 10
Ἀδστριακὰν σελλίνια	»	25 —	24 10
20 Δραχ.	»	53 17 50	52 5)5
20 Λεῒ	»	17 15	17 10
1 Τσεβόνσκυ Σόβιετ	»	910 —	900 —
20 Δηνάρια	»	63 10	63 20
1 Λίρ. Χρυσῆ	»	784 —	785 —
ΜΕΤΟΧΑΙ			
Ἀνατολῆς 60 ὁλο	Α.Τ.	8 30	8 10
Μονοπ. Καπνῶν (πρ.)	»	32 —	32 —
Ἀσφ. Μιλλῆ	»	57 50	57 10
Ἠν. Τσιμέν.	»	20 90	21 20
Τροχιόδρ. Κωνσ)πόλεως	»	24 40	24 80
Μινοταρί οἰνόν	»	25 20	25 20
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ			
Βασιλ. Δάνειον 5 ο)ο	Α.Τ.	55 62 10	55 32 50
Ὑποθηκ. Ἀγρῶν 4 ο)ο	»	134 —	131 75
Λαχαιοῦς. Σιδηρόδρομοι	»	8 95	8 90
Δάν. 1903 4 ο)ο	»	12 30	12 30
Σιδ. Βαγδάτης 4 ο)ο	»	13 75	13 75
Δάν. Ἀσκαρὶ 1905 4 ο)ο	»	10 85	10 85
Τροχιοδρόμων 5 ο)ο	»	3 70	3 75
Τοῦνελ 5 ο)ο	»	3 80	3 80
Προκ. Κωνλέως	»	13 30	18 10
Σιδ. Ἀνατολῆς δ.50 I	»	18 55	17 25
» » » II	»	17 60	17 50
» » » III	»	16 70	16 70
ΞΕΝΑΙ ΑΞΙΑΙ			
Ἀγοστ. 1888	»	172 —	172 —
» 1903	»	107 50	107 50
» 1911	»	101 50	101 50
Τρανσβάλ	»	37 —	37 —

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Κάθε γείτονας ποὺ ἔχει περιέργειαν μπορεῖ νὰ μάθῃ τί ψήνει στὸν τέντζερέ της ἡ γειτόνισσα.

—Δὲν ἔχει παρὰ νὰ καθήσῃ εἰς τὸ παράθυρο καὶ νὰ τεντόσῃ τ' αὐτιά του.

—Αἴφνης περνᾷ ὁ παλαμιδᾶς, ἡ γειτόνισσα τὸν φωνάζει.

—Συμφωνεῖ καὶ παίρνει.

—Ὁ γείτονας συλλογίζεται. «Ἡ γειτόνισσά μου θὰ ψήσῃ παλαμίδα».

—Ἀλλὰ πῶς θὰ τὴν κάμῃ;

—Ἰδοὺ τὸ ζήτημα.

—Ἡ παλαμίδα—ἡ ἀθεόφοβη γίνεται χιλίων εἰδῶν.

—Τηγανιτή, ψητή, πλακί, τοῦ φούρνου, παραγεμιστή, βραστή, μὲ τὴν ρίγανη, μὲ...

—Ὁ γείτονας καταλαμβάνεται ἀπὸ τὴν δικαίαν αὐτὴν περιέργεια.

—Δὲν ἀργεῖ νὰ τὴν ἱκανοποιήσῃ.

—Ἡ γειτόνισσα σὲ λίγο φωνάζει τὸν μπακάλη καὶ ψωνίζει.

—Μισὴ ὀκᾶ ντομάτες, ἑκατὸ δράμια πατάτες, ἕνα λεμόνι, λίγη δάφνη καὶ μιὰ γαλέτα.

—Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει: θὰ γίνῃ τοῦ φούρνου.

—Καὶ πραγματικῶς σὲ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας τὸ δουλικὸ μεταφέρει πανηγυρικῶς τὸ τεψὶ στὸ φοῦρνο.

—Καλὰ λέγε: «Γείονας καὶ Θεὸς δὲν λαθεύουνται».

—Ὁ γείτονας μάλιστα εἶναι πάντοτε πολὺ καλλίτερα πληροφορημένος ἀπ' τὸ Θεό.

—Τοὐλάχιστον σὲ μερικὰς ἐντιμοτὲ τῆς γειτόνισσας.

⁂ Σιγὰ-σιγὰ τὸ Περαν κοντεύει νὰ γίνῃ γῆ ἐρυθροδέρμων.

—Ἐγέμισε ἀπὸ κυρίας καὶ κορίτσια ξένης φυλῆς.

—Εἶναι μελαψές, ἀυρές, κοκκινόδερμες.

—Ἔρχονται ἀπὸ ἄλλην ἤπειρον;

—Καὶ ὅμως εἶναι γνωσταί μας.

—Εἶναι ὅσαις γνωρίζουν ἀπ' τοὺς παραθεριστούς των.

—Ἐπιστρέφουν μαυρισμένες.

—Ἕνα καλοκαίρι ὁλόκληρο ἐβάλθηκαν νὰ μαυρίσουν.

—Καὶ ἕνα χειμῶνα θὰ κουρασθοῦν γιὰ ν' ἀσπρίσουν.

—Καὶ ἕπεται συνέχεια.

⁂ Τὸ τέννις ἐξαλλώνεται πολύ.

—Ἔγινε δημοφιλέστατον, ἢ μᾶλλον κοριτσοφιλέστατον.

—Εἶναι ἀληθινὰ ὡραῖο σπόρτ.

—Δίδει ὑγεία καὶ ζωηρότητα εἰς τὸ σῶμα.

—Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ κορίτσια μας ποὺ παίζουν δὲν ἔχουν καὶ πολὺ ἐμπιστοσύνη σ' αὐτό.

—Βάφουν τὰ χείλη τους μὲ τὸ μπατὸν ρουζ.

—Ηρὸ καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν παρτίδα.

—Δὲν φαντάζομαι νὰ συμβιβάζεται ἡ σπορτοῦμαν μὲ τὸ φεσοῦδι.

⁂ Ἕν κοσμικὸν γεγονὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειωθῇ.

—Ἡ δ-νὶς «Ἀν μπορῶ» ἔκοψε τὰ μαλλιά της.

—Καὶ δὲν εἶνε λίγα μαλλιά.

—Τώρα φαίνεται σὰν χαριτωμένο ἀγοράκι.

—Ὅσοι ἑκατηγοροῦσαν τὰ κομμένα μαλλιὰ ἀποστομώνονται.

—Στὴν δ-δα «Δὲν μπορῶ» πάνε θαυμάσια.

—Ὁ ὡς πήραιναν ἄλλωστε καὶ τὰ μακρυά.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Ο ΙΑΤΡΟΣ
Γ. ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Εἰδικὴ καὶ πολυετὴς ἐξάσκησις ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις
= ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΣ ΠΕΙΡΑ =
Ὧραι ἐπισκέψεων 3—6 μ.μ.
Δέχεται ἰδιαιτέρας συνεντεύξεις.
Ἄποροι δωρεὰν ἑκάστην Τρίτην ὥραν 10—12 π. μ.
Μεγάλη ὁδὸς Πέραν 78, 1ον πάτωμα, Παρμὰκ καποῦ ἀπέναντι τοῦ Σινεμὰ «Ἑτοὐαλ» Τηλέφ. Πέραν 1812.

Η ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ "ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ,,

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΑ ΣΤΟΝ ΠΗΓΑΣΟ

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Καὶ τί νὰ πούμε ἂν τυχὸν μᾶς περάσῃ καθὼς συχνὰ συμβαίνει, μὲ κάποιαν ἀνευλάβεια, ἡ σκέψη νὰ τοποθετήσουμε παράλληλα πρὸς τὸ ἑλληνολατινικὸ τραγοῦδι τὰ λόγια αὐτά: «Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ...» Νὰ τὸ κάλλος, νὰ τὸ ὕψος, ἀνόθευτα, σὰν ἀσιγύριστα, καὶ νὰ ἡ ποίησις σὲ ὅλη της τὴν ἀλήθεια! Εἶναι σάλπιγξ, ὀγαίνοντας ἀπὸ ἕνα κρυερὸ κάπως, ἀπὸ τὸ πολυμάρμαρο Μουσεῖο, καλλιτεχνικῶν ἀντίτυπων, νὰ ἀναβῇς ἔξαφνα ἕνα θερινὸ ἀπομεσήμερο, στοὺς ἰσκιους καὶ σ' ἀνθομυρίσματα ἑνὸς ροδοπεριβόλιου.

Ἂς εἶναι τὸ θέμα μου εἶναι τὰ μαλλιά. Καὶ τὰ δυὸ ποὺ σημείωσα παραδείγματα ἀναφέρονται στὴν κόμη τῆς γυναίκας, καὶ καθὼς βλέπετε, σὲ μαλλιὰ ποὺ δὲ θὰ μποροῦσανε νὰ παίζουν ἔτσι τὸ μέρος των, ἀνίσως δὲ, εἶτανε ξιακροθόνια. Ὅπου ὡς τὰ τώρα παρουσιάστηκε ὁ ποιητής, ἐκεῖνος τουλάχιστον ποὺ τὸν ξεχωρίζει ἀπὸ μᾶς κάποια ἱστορικὴ ἀπόσταση, τὰ μαλλιὰ ποὺ τραγουδεῖ, εἴτε τὸ λέει εἴτε μᾶς ἀφήνει νὰ τὸ καταλάβουμε, εἶναι τὰ μαυρὰ μαλλιά. Εἶναι τὰ μαλλιὰ ποὺ θωμίζουν τὸ δάσος καὶ τὸ κῦμα. Εἶναι μαλλιὰ ὡσὰν ἐκεῖνα τῆς κυρίας Ἔλδστεντ στὴν Ἔνια Γκάμπλερ τοῦ Ἶψεν, «τὰ κυματιστά, τὰ ἀκόλαστα, τὰ σχεδὸν ἄσπρα ἀπὸ τὴ χρυσοπιτρινάδα τους ποὺ δὲν μπορεῖς παρὰ νὰ τὰ προσέξῃς» τὰ μαλλιὰ ποὺ τόσο ἐρέθιζαν τὴ φαντασία τῆμισάτρελη τῆς Ἔντας, ὥστε κάνε φορὰ ποὺ τ' ἀντίκρυζε τῆς ἔρχονταν νὰ τ' ἁδράξῃ καὶ νὰ τοὺς δάλῃ φωτιὰ, καθὼς ἔκαψε καὶ τὸ χειρόγραφο τοῦ Λόεμπορκ, τοῦ ἄλλου ἀνισορρόπου, τοῦ φίλου της. Καὶ εἶναι τὰ μαλλιὰ τῆς ἐρᾶσμιας Μελιζάντας τοῦ Μαίτερλιγκ. Σὲ μιὰ μυστηριακὴ δρυσομάννα, ποὺ ἔκανε τοὺς τυφλοὺς νὰ βλέπουν, γερμένη, ἤθελε μέσα ἐκεῖ νὰ βυθίσῃ τὰ χέρια της. «Ὦ! ὦ! φυλάξου! φυλάξου! Μελιζάντα! Ὦ τὰ μαλλιά σου! Τὰ μαλλιὰ σου βουτοῦνε μέσα στὰ νερὸ...» τῆς ἔκραξεν ὁ Πελλέας. Κ' ἀποκρίνοταν ἐκείνη: «Ὦ! Ναί! Ναί! Τὰ μαλλιὰ μου εἶναι πειὸ μακρυὰ καὶ ἀπὸ τὰ χέρια μου... Εἶναι πειὸ μακρυὰ κι' ἀπὸ μένα!» Τὰ μαλλιὰ τῶν ποιητῶν εἶναι τὰ μαλλιὰ μιᾶς εἰκόνας τοῦ Γάλλου ζωγράφου Ρενουὰρ ποὺ δὲνθυμοῦμαι ποῦ καὶ πότε θὰ τὴν εἶδα, τὰ μαλλιὰ τῆς γυναίκας ποὺ φτάνουν ἴσα μὲ τὰ πόδια της.

Καὶ πιστεύω πῶς ἡ ἰόπλοκος, ἡ μαυρομαλλοῦσα Εὐάδνη καὶ ἡ λιπαροπλόκαμος, ἡ ξανθότριχη Λίβδα, δὲν θὰ τὰ εἶχανε κομμένα τὰ μαλλιά τους, γιὰ νὰ τὰ προσέξῃ, καθὼς τὰ πρόσεξε ὁ Πίνδαρος. Στὴν κόλαση τῶν «Λουλουδιῶν τοῦ Κακοῦ» ποὺ δαντικά, καθὼς θέλουν οἱ θωμιαστές του, μᾶς τὴν ὑποδάλλει ὁ Μπωντελαΐρ, τὰ μαλλιὰ τῆς ἀγαπημένης του εἶναι «Χαίτη ὁλόσγουρη... ὁόστρυχοι ἄβροι!... σμαλτοθάλασσα», κάτι βαρὺ, ὁλόχυτο, ἀκλάδευτο, ἀψαλίδευτο, «δάσος ἀρωματικὸ» ἕνας κομπινόμενος ὄγκος, ποὺ τὸν προσφωνεῖ, ἀνάμεσα στὰ ἄλλα του ἐκστατικὰ ἀνακράσματα, ὁ ποιητὴς φερμένος στὰ νερὰ μας ἀπὸ τὸν Κλέωνα Παράσχο.

Μαλλιὰ γαλάζια, φλίμπουρο ὑφασμένο ἀπὸ σκοτάδια
Τοῦ ἄμετρου στρογγυλοῦ οὐρανοῦ μοῦ δίνετε τὸ φῶς
Βιαδειὰ ἀνασαίνοντας τὰ χουδεφὰ ἀπροβόστρυχα
Ἀπὸ τὴν ἀβαμιχη εὐωδίαν ὅλη μεθᾶω μαζὶ σας
Τοῦ φοινικόλαδου καὶ τῆς κανέλλας καὶ τῆς πίσσας.

Στὸ πορτραῖτο ποὺ μᾶς ἄρησε τῆς Γεωργίας Σάνδη ὁ μέγας Δελακρουὰ, τὰ μαλλιά της, ὅσο κι' ἂν ἦτο ἀντρογυναίκα ὁ περίφημος αὐτὸς θηλυκὸς μυθιστοριογράφος, τὰ μαλλιά της χύνονται στὰ μάγουλά της καὶ χαϊδεύουν τοὺς ὤμους της, κύματα πολυσάλευτα, πολύφυλλα κλαδιά. Στὸ «ἐρωτικὸ τραγοῦδι» τοῦ Λαμαρτίνου ἡ κόμη σκεπάζει ὁλόκληρο τὸ πρόσωπο τῆς κοιμισμένης Ἑλβίρας καθὼς τὸ σύγνεφο καλύπτει τὴν ὄψη τῆς αὐγῆς.

Χάρη ποὺ δὲ δίνεται δέβαια στὰ κομμένα μαλλιά. Οἱ παλαιοὶ ρωμαντικοί μας τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἐργαστηριοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ φαντασθοῦν τὰ μαλλιὰ τῆς γυναίκας μέσα στὴν ἰδεώδη τους ἐντέλεια ποὺ ἐπιδάλλεται στὸν πόθο καὶ στὸν ἔρωτα; παρὰ χυτὰ, λυτὰ, ἀκράτητα, ἀτελείωτα.

«Κόμη ξανθὴ, λυμένη, τὸ μέτωπόν της ἔστεφε ὠχρὸν καὶ λυπημένον», λέγει ὁ Βαλαδάνης, καὶ δίνει τὸ σύνθημα στοὺς ἐπιγόνους του. «Λύσον τὴν κόμην σου, δός μου τὴν χεῖρα, δός μου ἓν φίλημα καὶ λησμόνει» ψέλλει ὁ Παπαρηγόπουλος. «Μὲ λελυμένην κόμην, θεὰν ὠμοίαζε τρυφῆς καὶ λάγνων ὑδαλίδα», ἔτσι μᾶς τὴν παρασταίνει ὁ νεώτερος Ραγκαβῆς. Ἀναφέρω ἐδῶ, ἄκρες μέσες, ὅ,τι μοῦ ἔρχεται στὸ μνημονικό τὴν ὥρ' αὐτή. Καὶ γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ χορικὸ στάσιμο τῶν ποιητῶν ποὺ μᾶς ἦρθαν ὕστερ' ἀπὸ τὰ 1880, νομίζω πῶς θὰ ἔρτανε ἀπὸ τὰ «Φωτερὰ Σκοτάδια» τοῦ Δροσίνη, ὁ κλασικὰ λιγόστιχος θρησκευτικὸς αὐτὸς ὕμνος:

Μ' ἕνα ἀξαφνα ἀνατέτραμα σ' ἔφερε πρὸς τ' ἀστέρια
Κάποια μεγάλη κ' ἄθῶα κ' εὐγενικὴ χαρὰ
Καὶ, λευκοφόρα ἐσήμωσες ἀνάστερα τὰ χέρια,
Μαρμαρωμένης Νίκης ὀρθάνοιχτα φτερά.
Ἀπ' τῆς ψυχῆς τὴν ἀδάνγνη πηγὴ ἡ φεγγοβολιὰ σου
Σκόρπισε ὁλόγυρά σου τὴ δόξα ἀρχαίου ναοῦ,
Κ' ἀπ' τ' ἀξαφνα ἀνατέτραμα λυμένα τὰ μαλλιά σου
Στὴν

Ἐργαστήριο Ἠλεκτρονικῆς Διαχείρισης Ἱστορικῶν Ἀρχείων
http://dlab.phs.uoa.gr/

Α-Ο-Δ-Ο
ΑΠ'-ΟΛΑ-ΔΙ'-ΟΛΟΥΣ

ΤΙΠΟΤΑ!

—«Φίλη μου, παίζεις μὲ τὸν κίνδυνον». Ἐκεῖνη ἔστεκε ἐμπρός του μὲ κρεμασμένους βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας δεμένας σφιχτὰ τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης. Ἡ καταιγὶς ἡ ὁποία ἔκαμε νὰ λάμπῃ τὸ βλέμμα του, ἀντηχεῖ καὶ εἰς τὴν φωνήν του.

— Εἶσθε πολὺ βεβαία περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας... Δὲν γνωρίζω ποία δύναμις φαντάζεσθε ὅτι εἶσθε καὶ μὲ ποιὰ δύναμιν θελήσεως πιστεύετε ὅτι περιβάλλεσθε... Τί σκέπτεσθε;

— Ζητῶ νὰ εὕρω ποιὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο σᾶς ἑλκύει πρὸς ἐμένα:

Ἐκεῖνος μὲ θυμὸν ἐπρόφερε:

—Μήπως τὸ γνωρίζω καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος... Ἴσως καὶ ἐγὼ ἁπλούστατα ὑπακούω εἰς τὸ ἴδιο αἴσθημα ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι!... Θέλω νὰ εἶμαι εἰλικρινής. Ὑποτάσσομαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν γοητείαν, εἰς τὴν φοβερὰν γοητείαν σας ὡς γυναικός!...

Αὐτὴ εἶναι ἡ παγίδα τὴν ὁποίαν μᾶς στήνει ἡ φύσις καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπιστευον ὅτι θὰ διέφευγον, ἐὰν ζῶν πλησίον σας δὲν ἔβλεπα τί ἀξίζετε καὶ τί εἶσθε ἱκανὴ νὰ κάμετε.... Τί εὐτυχία νὰ ἀγαπηθῇ κανεὶς ἀπὸ σᾶς...

Τὸν διέκοψε ἐπιτακτικῶς.

— Ἐκεῖνο ποὺ ἀξίζω;.... Ἀ! πτωχέ μου φίλε, σᾶς λέγω ἐγὼ ὅτι δὲν ἀξίζω σχεδὸν τίποτε...Μ' ἀκοῦτε καλῶς; τίποτε! Γνωρίζω καλῶς τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὸν κρίνω πολὺ αὐστηρά, ὅταν μείνω μόνην μὲ αὐτόν.

—Καὶ ἐγὼ ἐσκέφθην ὥρας, καὶ ὥρας ὁλοκλήρους διὰ νὰ νὰ ἀναλύσω τὴν τρέλλαν....— βλέπετε ὅτι εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐπίσης αὐστηρὸς ὅσον καὶ σεῖς καὶ κρίνω τὸν ἑαυτόν μου χωρὶς καμμίαν ἐπιείκειαν,"— ἡ ὁποία μὲ παρασύρει πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἠναγκάσθην παρὰ τὴν θέλησίν μου νὰ ἐξετάσω τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι μὲ παρέσυραν...καὶ διὰ τοὺς ὁποίους δὲν εἶμαι καὶ πολὺ ὑπερήφανος ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μου... Ἀλλ' εὐτυχῶς παρετήρησα ὅτι δὲν ἦσαν οἱ μόνοι! Ἐξηγοῦμαι: Ἐπίσης ἐκεῖνο ποὺ μὲ ἑλκύει ἀκόμη πρὸς ὑμᾶς εἶναι ὅτι ἔχομεν τὰς ἰδίας ἐλπίδας καὶ τὰς ἰδίας ἰδέας, τρέφομεν τὴν ἰδίαν περιφρόνησιν πρὸς τὴν ἐγωιστικὴν ζωὴν εἰς τὸ ἄσκοπον τῆς ὑπάρξεως ὅπως θέλει νὰ μᾶς τὸ ἐπιβάλλῃ ὁ κόσμος... Καὶ ἦλθαν στιγμαὶ ὅπου μὲ ἐφάνη ὅτι δὲν ἔκαμα ἀνόητα ὄνειρα σκεπτόμενος ὅτι ὁ εἷς πλησίον τοῦ ἄλλου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δημιουργήσωμεν τὸ ὡραῖόν μας ἰδεῶδες».

Henry Ardel — ΝΙΑ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΙΚΟΙ ΤΑΠΗΤΕΣ

Τὸ τουρκικὸν περίπτερον, εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῶν Διακοσμητικῶν Τεχνῶν, ἐπιδεικνύει ἐξαίσιους τάπητας πρὸς θαυμασμόν.

Κάποιος ἐρασιτέχνης παρετήρησε ἕνα ὁ ἕπολος ἦτο ἁρμονικώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ἐκ περιεργείας ἠρώτησε ποιὸς εἶναι ὁ καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος ἐσχεδίασε τὸν σχέδιόν του.

«Εἶναι ὁ τελευταῖος Σουλτάνος τῆς Τουρκίας, ἀπήντησεν ὁ πωλητὴς χαμογελῶν. Εἶχε σχεδιάσει τὸν τάπητα αὐτὸν διὰ τὴν τένταν τοῦ καϊκιοῦ του. Ἡ διομηχανία μας τὸ ἐπεξειργάσθη. Τώρα τὸ ἔχομεν πρὸς πώλησιν. Καὶ ἐπειδὴ τὰ καλλιτεχνικὰ δικαιώματα εἶναι ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς δὲν δικαιούμεθα νὰ πληρώσωμεν τίποτε».

Ὁ πωλητὴς δὲ ἐξηκολούθησεν·

«Ἡ τέχνη τῆς ταπητουργίας θεωρεῖται εἰς ἡμᾶς ὡς ἓν ἐπάγγελμα πολὺ εὐγενικό».

∞ ∞

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΡΔΙΑΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Μεταξὺ τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιφέρουν τὸν θάνατον εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, αἱ ἀσθένειαι τῆς καρδίας τίθενται εἰς τὴν πρώτην γραμμήν· διότι γίνονται 150 θάνατοι μεταξὺ 100 χιλιάδων κατοίκων. Ἴδού πόθεν ἡ ζωὴ τῆς ὑπερβολικῆς σπουδῆς καὶ τῶν ὑπερβολικῶν σπόρ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κακὸν ἐπροχώρησε πολύ, ἐδημιουργήθη ἕνας Σύνδεσμος πρὸς καταπολέμησιν τοῦ καρδιακοῦ νοσήματος, ὁ ὁποῖος σκέπτεται νὰ κάμῃ μίαν σφοδρὰν πολεμικὴν ἀνάλογον ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχον κάμει ἐναντίον τῆς φθίσεως. Δύο Ἀμερικανοὶ ἐπὶ ἑκατὸν δὲν ἐγένοντο δεκτοὶ ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἀπ' τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν αἰτίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, τέσσαρες στρατεύσιμοι ἐπὶ 100 ἀπεδείχθησαν ἀκατάλληλοι διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

∞ ∞

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΝΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐνοχλήσεων τὰς ὁποίας ἔχουν αἱ οἰκοδέσποινα εἶναι καὶ πῶς νὰ προφυλάττουν τὰ μάλλινα ὑφάσματά των, τὲς γοῦνες καὶ τοὺς τάπητάς των ἀπὸ τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο ἔντομον, τὴν βήτριδα. Πόσα κυρίαι τώρα μόλις ἐπιστρέψουν θὰ ἔχουν λυπηρὰς ἐκπλήξεις!

Πολλαὶ κυρία χρησιμοποιοῦν πιπέρι, ἄλλοι καπνόν, ὅλοι δὲ σχεδὸν τὴν ναφθαλίνην. Κάποιος ὅμως ἐπιστήμων μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι ἀπὸ αὐτὰ ὅλα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς βήτριδος κανένα δὲν ὠφελεῖ.

Ἡ ναφθαλίνη μάλιστα εἶναι ἕνα ἀληθινὸ δηλητήριο καὶ αἱ λεπτὰ ἀναθυμιάσεις της εἶναι ἱκαναὶ νὰ προκαλέσουν ἀνησυχίας λυπηράς. Ἡ καλλιτέρα συνταγὴ ἡ ὁποία ἔφερε καὶ καλλίτερα ἀποτελέσματα εἶναι αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐπαινεῖ ὁ καθηγητὴς Μπογκέ, αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ ἑξῆς: «Λαμβάνετε τετράλιτρον τοῦ ἄνθρακος, χύνετε μίαν μικρὰν δόσιν εἰς ἕνα βαζάκι καὶ τὸ τοποθετεῖτε ὁλόκληρο εἰς τὸ βάθος τοῦ σεντουκιοῦ ἢ τῆς καρδαρόμπας ὅπου ἔχετε ἐνδύματα πρὸς φύλαξιν. Κατόπιν τὰ κλείετε μετὰ προσοχῆς. Οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἶναι βέβαια. Μόνον τὸ φάρμακον αὐτὸ μυρίζει ἀσχημα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅμως εὑρίσκεται εἰς κλειστὸν βάζο δὲν ἐνοχλεῖ καὶ πολύ.

∞ ∞

ΜΕΡΙΚΑΙ ΙΝΔΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Μερικαὶ ἰνδικαὶ παροιμίαι λέγουσι τὰ ἑξῆς:

—Θέλετε νὰ φάτε ψωμί, μὴ μένετε ξαπλωμένος ἐτάνω στὰ πίτυρα.

—Ἕνας ἄνθρωπος δυνατὸν νὰ εἶναι φρόνιμος ὅταν ζητῇ τὴν φρονιμίδα, ἀλλὰ ὅταν φανασθῇ ὅτι τὴν εὑρίσκει εἶναι ἀνόητος.

—Ὦ! σὺ ὁ ὁποῖος ἀπολαμβάνεις γλυκοῦ ὕπνου σκέψου ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡ λύπη ἐμποδίζει νὰ κοιμηθοῦν! Ὦ! σὺ ὁ ὁποῖος βαδίζεις γλήγορα, λυπήσου τὸν σύντροφόν σου ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ.

»Ὦ! σὺ ποὺ εἶσαι πλούσιος, σκέψου ἐκεῖνον ποὺ τὸν καταβάλλει ἡ πτώχεια.

—Ἡ ἐγκράτεια εἶναι ἕνα δένδρον τὸ ὁποῖον ἔχει ρίζες εἰς τὸ νὰ εὐχαριστεῖται ἀπὸ τὸ ὀλίγον καὶ διὰ ὀλωρικὸν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν.

—Ἡ πληγὴ τοῦ μαχαιριοῦ ἰατρεύεται ταχέως. ἡ πληγὴ ὅμως ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ τὴν γλῶσσαν δὲν ἰατρεύεται ποτέ.

—Ὁ θάνατος εἶναι μία μαύρη καμήλα, ἡ ὁποία γονατίζει εἰς κάθε πόρταν.

—Τρεῖς ἀλληλοβοηθούμενοι φέρουν τὸ φορτίον τῶν ἀνθρώπων.

—Θέλεις νὰ ἐκδικηθῇς τὸν ἐχθρόν σου; κυβερνήσου καλῶς.

—Τὸ κλειστὸ χέρι δὲν πειάνει ποτὲ μύγες.

—Ὅταν εἶσαι μόνος, σκέψου τὸ λάθη σου, ὅταν εἶσαι ἐν συνοδείᾳ, λησμόνησε τὰ λάθη τῶν ἄλλων.

ΚΛΙΝΙΚΗ
Ἀφροδισίων καὶ ἀποκρύφων νοσημάτων
ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ
Πεῖρα πολυετὴς, ριζικὴ θεραπεία τῆς ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ καὶ ΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑΣ μὲ ὅλας τὰς περιπλοκὰς των διὰ νεωτάτων καὶ τελειοτάτων μεθόδων.
Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΔΩΡΕΑΝ
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ
Ὧραι ἐπισκέψεων 9—12 π. μ. καὶ 2—12 μ. μ.
Πέραν, Γαλατᾶ Σεράϊ, παραπλεύρως «Παρισιάνας», ἀπέναντι παντοπωλείου «Αὐγῆ».
Εἴσοδος διὰ τοῦ γαλαντοπωλείου καὶ πατισερὶ «Ἐλβετία» δον πάτωμα.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΜΑΣ

BYRON LINE
Τὸ ὑπὸ ἀγγλικὴν σημαίαν πολυτελὲς ἀτμόπλοιον
ΣΥΡΟΣ
ὑπὸ πλοίαρχον κ. Ἀντώνιον Δερζέντεν προερχόμενον ἐκ Μασσαλίας, φθάνει εἰς τὸν λιμένα μας Δευτέραν 28 Σεπτεμβρίου καὶ θὰ ἀναχωρήσῃ Τρίτην 29 ἰδίου ὥραν 1ην μ. μ. διὰ
ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ—ΠΕΙΡΑΙΑ—ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ
δεχόμενον ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων καθὼς καὶ ἐμπορεύματα.
Ἄφιξις εἰς Πειραιᾶ Πέμπτην πρωίαν 1 Ὀκτωβρ.
Ἄφιξις εἰς Μασσαλίαν Τρίτην πρωίαν 6 Ὀκτ.
Γεν. πράκτωρ ἐν Κωνσταντινουπόλει
κ. Charles Biliotti
Τσινιλὴ Ριχτὶμ χάν, ἰσόγειον, Γαλατᾶ. Τηλέφ. Πέραν 2612)3).

ΣΙΝΕ ΣΙΚ
Πέραν (πρώην ΕΔΕΝ)
Τὸ ΣΙΝΕ ΣΙΚ θὰ ἀνοίξῃ προσεχῶς τὰς πύλας του ὑπὸ νέαν Διεύθυνσιν.
Ἡ αἴθουσά του ἀνεκαινίσθη καὶ μετετράπη.
Θὰ προβληθοῦν αἱ τελευταῖαι ὑπέροχοι ταινίαι τῆς ἐποχῆς
Τιμαὶ μοναδικαὶ
Ὅλαι αἱ θέσεις πρὸς 20 γρόσια
ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ὁ κ. Νικόλαος Καββάλης, ὁ δοντοτέχνης—στοματολόγος, τῆς Ecole Dentaire de Paris καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, μετέφερε τὸ γραφεῖόν του εἰς τὴν Μεγάλην ὁδὸν τοῦ Πέρα, Γαλατᾶ Σεράϊ, ἀπέναντι Μητροπόλεως, ἀριθ. 218—2. Παραπλεύρως τῆς Διόδου Κωνσταντινουπόλεως.
Ἀριθ. τηλ. Πέρα 3655.

ΙΩΑΚΕΙΜΕΙΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
Τῇ προσεχεῖ Τετάρτῃ 21 Σεπτεμβρίου ὥρᾳ 11 π. μ. τελεῖται ὁ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων νενομισμένος ἁγιασμός.
Ὅσαι ἐκ τῶν μετεξετασταίων δὲν προσέλθωσι κατὰ τὰς ὡρισμένας ἡμερομηνίας 21 22 Σεπτεμβρίου θὰ μείνωσιν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ
Δήλωσις
Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων μετὰ τοῦ ἐπ' τούτῳ νενομισμένου ἁγιασμοῦ γενήσεται τῇ προσεχεῖ Τετάρτῃ 23 τρέχοντος περὶ ὥραν 10 π. μ. Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Φαρμακεῖον κείμενον ἐν κεντρικῇ ὁδῷ τοῦ Πέραν. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀπογευματινῆς». 10

Η ΚΡΕΜ ΣΕΛΕΣΤ
ἀπαλύνει τὸ δέρμα, διατηρεῖ τὴν δροσερότητά του καὶ τὸ ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὰς ρυτίδας καὶ τὰ ἐξανθήματα.
Φαρμακεῖον Κορνηλίου Βεγγοποιοῦλου Πέραν Δίοδος Χρηστάκη.

THE TURKISH AMERICAN SHIPPING & TRADING Co
HA'I'RI ARABOGLOU & Co
Τὸ Ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιον
«LUXPALILE»
τῆς United States Shipping Board
ἀναμένεται εἰς τὸν λιμένα μας ἐκ Κωνσταντίνας τὴν 18 Σεπτεμβρίου καὶ ἀναχωρεῖ τὴν 20 Σεπτεμβρίου διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ δεχόμενον ἐμπορεύματα διὰ τὸν λιμένα τοῦτον καθὼς καὶ διὰ ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἀμερικῆς.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὰ γραφεῖά μας, κείμενα ἐν Γαλατᾷ, Ἀραμπὰν χάν, 4ον πάτωμα, ἀρ. τηλεφ. Πέρα 1930

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΚΩΝΙΠΟΛΕΩΣ
Ὁ γνωστὸς ταχυδρόμος κ. Ι. Διαμαντόπουλος ἐγκαινιάσας νέον δρομολόγιον ἑβδομαδιαῖον Β' ἀναχωρῇ κάθε Πέμπτην διὰ τοῦ ἰταλικοῦ, τῆς ταχείας γραμμῆς Ἑσπερὶς Λόσσ Τριεστίνα, εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του, ὅτι διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ παραδόσεις ἀντικειμένων δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἀποθήκην ἀποκειμένου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΓΟΥ, Ἐσκῆ Λόδδ χάν, ἐναντι Τελωνείου ἀρ. 13)98, καὶ ἐπὶ τῇ παραδόσει τῶν ἀντικειμένων λαμβάνη σχετικὴν ἀπόδειξιν. Ἀναλαμβάνει τὸ γραφεῖον τὴν κατασκευὴν ἀμπαλάζ, τὴν παραλαβὴν τῶν ἀποσκευῶν ἐκ τῆς κατοικίας καὶ τὴν παράδοσιν μέχρι Πειραιῶς ἢ ἐπὶ τοῦ ΚΑΡΟΥ ἢ κατ' οἶκον μὲ τὴν συνοδείαν τοῦ ταχυδρόμου κ. Διαμαντοπούλου.
Διὰ τοὺς ἀνγυλλαξίμους ὑποβίβασι τῶν τιμῶν.

ΣΧΟΛΑΙ ΓΑΛΑΤΑ

Αἱ ἐγγραφαὶ δι' ἀμφοτέρας τὰς σχολὰς παρατείνονται μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς καὶ συνιστῶνται εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν, ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν.

Ὁ νενομισμένος ἁγιασμὸς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων θέλει τελεσθῇ τῇ μεθαύριον Τετάρτῃ. 23 τρ., ὥραν 10 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀρρεναγωγείου, προεξάρχοντος τοῦ γέροντος ἁγίου Καισαρείας κ. Νικολάου, περιστοιχουμένου ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς κοινότητος. Ἐφ' ᾧ παρακαλοῦνται οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἐγγεγραμμένοι καὶ μή, ὅπως παρευρεθῶσι κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Κεντρικὸν τμῆμα 10 ὁδὸς Σιμὰλ, Πέραν
Κεντρικὸν τμῆμα 1 ὁδὸς Δεγγάλογλου Σταμπούλ
Τάξεις διὰ τὴν τουρκικὴν, ἀγγλικὴν, γαλλικὴν, γερμανικὴν, γυμναστικὴν, δακτυλογραφίαν καὶ κόψιμο.
Ἐγγραφαὶ καὶ εἰσαγωγὴ νεανίδων διὰ τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον ἀπὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου μέχρι 5 Ὀκτωβρίου.
Μαθήτριαι γίνονται δεκτοὶ ἀπὸ ἡλικίας 13 ἐτῶν καὶ ἄνω.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ
Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 9—12.
Τὰ μαθήματα ἀρχονται τῇ 21 Σεπτεμβρίου. 18

ΜΟΥΣΤΟΣ-ΜΟΥΣΤΟΣ
ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ
ΑΓΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΜΕΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΔΟΝΑ-ΒΑΓΙΑΚΗ
ΠΕΡΑΝ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: ΑΡ. 408—455
ΣΗΜ.— Διὰ μουστκλευρτὰ κὶ πυραγγελάκι νὰ δίδωνται πρὸ 24 ὡρῶν.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ

Henry Murger

ΤΟ ΣΤΑΜΠΑΤ ΜΑΤΕΡ

—Πατέρα, βοήθησε σὲ παρακαλῶ τὸν Βαπτίσταν διότι θὰ ἀποθάνῃ.

—Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ πατήρ, τὸν γνωρίζω, εἶναι ὁ ἀνεψιὸς τῆς γειτόνισσάς μας φαίνεται νὰ εἶναι πολὺ ἄρρωστος.

—Περίμενέ με μιὰ στιγμὴν Πέτρο.

Καὶ ἀπεμακρύνθη ἐπιστρέψας εἰς ἕνα λεπτὸν μὲ τὸ ὁμάζι του ὅπου ἀνεβίβασε τὰ δυὸ παιδιά.

Τὴν βραδυὰ τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Βαπτίστας ἐκοιμᾶτο μέσα εἰς τὴν μικράν του κλίνην. Εἰς τὸ προσκεφάλό του ἐκάθητο ἡ θειά του φοβισμένη, ἀκούουσα τὸν ἰατρὸν ὁ ὁποῖος τῆς ἔλεγε.

— Κυρία μου, ἡ ἀσθένεια αὐτὴ θὰ εἶναι χειροτέρα τῆς πρώτης· ἡ ἀπροσεξία τοῦ ἀνεψιοῦ σας τὸν ἐπέφερε μίαν δυνατὴν πλευρίτιδα, ἀλλὰ πάλιν μὲ πολλὲς περιποιήσεις θὰ προπαθήσωμεν νὰ τὸν σώσωμεν. Τώρα ἂς ἀκούσωμεν τὸ τί λέγει.

Ὁ Βαπτίστας εἶχε πυρετὸ καὶ παραλήρει, ὡμίλει φωναχτὰ καὶ μὲ κομμένες λέξεις· ἡ θειά του καὶ ὁ ἰατρὸς ἀκουμμένοι ἐπὶ τῆς κλίνης του τὸν ἤκουον νὰ ψέλλῃ ἕνα ἄσμα τὸ ὁποῖον διέκοπτε μὲ τὴν ἐκφώνησιν συχνάκις ἐπαναλαμβανομένην:

—Θεέ μου, τί ὡραῖον ποὺ εἶναι!

Ἐκεῖνο δὲ ποὺ εὕρισκε τόσον ὡραῖον ἦτο ἡ μουσικὴ τῆς Παλεστρίνας, τὴν ὁποίαν ἤκουσε εἰς τὴν Νεάπολιν ὅπου εἶχαν ἐκτελέσει τὴν διάσημον λειτουργίαν τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λειτουργία τοῦ παπᾶ Μαρκέλλη» καὶ ἀκούων αὐτὴν, ὅπως ὁ Κορὲζ ἐφώναξε ὀλίγον μιὰ εἰκόνα τοῦ Ραφαήλ:

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης θὰ γίνω ζωγράφος, οὕτω καὶ ὁ Βαπτίστας, τὸν ὁποῖον τώρα θὰ τὸν ὀνομάζωμεν πλέον Περγκολέζ, εἶπε.

—Καὶ ἐγὼ ἐπίσης θὰ γίνω μουσικός.

* *

Ὕστερον ἀπὸ 15 χρόνια, μίαν ὡραίαν θραδυὰν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, καὶ εἰς τὸ ἴδιον δωμάτιον ὅπου ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποθάνῃ συνεπείᾳ μιᾶς ἀπεριοκεψίας, ὁ Τζιὸ Βαπτίστας Περγολὲζ ἐκάθητο ἐμπρὸς εἰς ἕνα κλαβεσὲν, τὸ ὁποῖον ἀντήχει ὑπὸ τοὺς δακτύλους τους· συχνάκις διεκόπτετο εἰς τὸ μέσον ἐκ μιᾶς ἀφορμῆς καὶ κτυποῦσε τὸν πόδα μετ' ἀνησυχίας σὰν ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν εὑρίσκει ἐκεῖνο ποὺ ζητῇ. Μὲ μιὰν λέξιν συνέτεινεν:

Ἡ μουσικὴ φωνὴ, ἡ ὁποία τοῦ εἶπε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Νεαπόλεως ὅτι θὰ γίνῃ μουσικὸς δὲν ἐψεύσθη, μόλις ἐκ θαύματος ἐσώθη ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν του, μίαν ἡμέραν ὅταν οἱ γονεῖς του τὸν ἠρώτησαν τί θὰ γίνῃ, τοὺς ἀπήντησεν ἀποφασιστικά.

—Θέλω νὰ γίνω μουσικός.

Προσεπάθησαν νὰ πολεμήσουν τὴν κλίσιν του αὐτὴν ἀλλὰ τὸ παιδὶ ἐπέμενε μετὰ τόσης ἐπιμονῆς ὥστε τὸν ἔβαλαν ἀπὸ 13 ἐτῶν εἰς τὸ κονσερβατουὰρ τῶν πτωχῶν τῆς Νεαπόλεως. Ἡ φύσις τὸν εἶχε προικίσει μὲ ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν εὐκόλως νὰ ἀποκτηθῇ, ὅηλ. τὸ τάλαντον. Ἔκαμε ταχείας προόδους καὶ ἀμέσως ὁ Βαπτίστας ἠδυνήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κονσερβατουὰρ διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ τελειοποιηθῇ λαμβάνων μαθήματα ἀπὸ ὅλους τοὺς διασήμους καθηγητὰς, τοὺς εὑρισκομένους εἰς Ἰταλίαν.

Ἦτο 20 ἐτῶν, ὅταν παρουσίασεν εἰς τὴν Ρώμην τὴν πρώτην του ὄπεραν, ἡ ὁποία δὲν τοῦ ἔφερε μεγάλας ἐπιτυχίας, ἀλλὰ ἡ ὁποία ὅμως ἐμπεριεῖχε πολλὰ μέρη ὡραῖα. Ἐπανέρχεται τὰ μαθήματά του μετὰ ζέσεως καὶ ἡ «Ὀλυμπιάδα» του ἐπέτυχεν ἀφαντάστως. Τὸ ὄνομα τοῦ Περγολὲζ ἔγεινεν ἀμέσως παγκόσμιον εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν.

Αἱ θρησκευτικαὶ συνθέσεις του ἐσυλλογίστησαν τόσον πολὺ τὸν Πάπαν, ὥστε τὸν προσεκάλεσεν ὁ Πάπας μίαν ἡμέραν τὸν νεαρὸν μουσικὸν εἰς τὸ Βατικανὸν καὶ τοῦ ἐζήτησε ἕνα Stabat mater διὰ τὴν μεγάλην Παρασκευήν.

Ὁ Περγολὲζ ἐζήτησε ἄδειαν τριῶν μηνῶν διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ ἦλθε νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν οἰκίαν ἡ ὁποία τὸν εἶχεν ἤδη παιδὶ καὶ ἡ ὁποία ἀνήκεν εἰς τὴν ἐξαδέλφην τοῦ Μαρίαν πανδρευθεῖσαν πρὸ πολλοῦ. Ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἕτοιμον τὸ Stabat mater του ἐπλησίαζε καὶ ὁ Περγολὲζ δὲν εἶχε γράψει ἀκόμη οὔτε μίαν νότα· ὅ,τι ἔκαμε τὸ ἔσχισε κατώτερον ἀπὸ τὸ θέμα. Τὴν στιγμὴν τὴν ὁποίαν τὸν εὑρίσκομεν ἐνώπιον τοῦ κλαβεσὲν, μόνον νὰ ἴδῃ τις τὸ φωτισμένο μέτωπό του ἀπὸ τὴν ἀμυδρὰν λάμψιν μιᾶς λάμπας κρεμασμένης ἀπὸ τὴν ὀροφὴν μαντεύει ὁπόσον θάρρος ἐχρειάσθη τί ὑπομονὴ καὶ σιδερὰν θέλησιν διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα αὐτό. Ὁ Περγολὲζ εἶνε 33 ἐτῶν καὶ ὅμως τὸ πρόσωπόν του εἶνε ἤδη γεμάτο ἀπὸ ρυτίδας πρόωρους καὶ τὸ σῶμά του εἶνε ἐλαφρῶς κυρτόν. Εἶνε ἀπὸ τὰς ἐπιμόνους μελέτας ποὺ ἔχει γηράσει πρὸ τῆς ἡλικίας του.

«Ὄχι, ἔλεγε περιφερόμενος μὲ νευρικότητα μέσα εἰς τὸ δωμάτιον· ὄχι, ἀπὸ αὐτὴν τὴν μουσικὴν λείπει ἡ ἔκφρασις, εἶνε πολὺ θορυβώδης, πρέπει ὁλόκληρο τὸ ἔργον νὰ τὸ χαρακτηρίζῃ μιὰ μελαγχολία καὶ λυπηρὰ ἁπλότης Καὶ ἐπανεκάθησε ἔμπροσθεν τοῦ κλαβεσὲν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ἕνα νέο ὕφος τὸ ὁποῖον ἐσυνώδευε ψιθυρίζων πολὺ σιγανὰ Stabat mater dolorosa.

«Ψυχρὸ πάντοτε ψυχρὸ», ἐφώναξε αἴφνης ἀτυπῶν δυνατὰ ἐπὶ τοῦ ὀργάνου· «πῶς νὰ κάμωμεν μοῦ μένουν μόνον ὀκτὼ ἡμέραι ἕως τὴν μεγάλην Παρασκευή· Ἐὰν ἀπὸ τώρα ἕως τότε δὲν συνθέσω τὴν μουσικὴν αὐτὴν, τί θὰ πῇ ὁ ἅγιος πατήρ; πῶς θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Ρώμην; Πρέπει νὰ μὴ ἀφήσω νὰ χαροῦν οἱ ἐχθροί μου.»

Καὶ ἤρχισε πάλιν ἐπὶ τοῦ κλαβεσὲν τὰς δοκιμάς του μετὰ περισσοτέρας ὅμως ζέσεως. Παρασυρθεὶς ἀπὸ τὴν θέρμην τῆς συνθέσεως ἤρχισε νὰ ψέλλῃ φωναχτὰ κατόπιν ἐνθυμηθεὶς κάτι διεκόπη λέγων:

«Ἀλλὰ τί κάμνω; λησμονῶ ὅτι τὸ παιδὶ τῆς Μαρίας εἶναι ἄρρωστο... καὶ ἤρχισε νὰ τραγουδᾷ πιὸ σιγανά. Ἀλλ' ὅμως δὲν εὐχαριστήθη καὶ πάλιν.

«Ὄχι, ὄχι δὲν εἶναι, πρέπει τὸ ἆσμα νὰ εἶναι ἤρεμο καὶ ὄχι θορυβῶδες, σχεδὸν νὰ εἶναι λυπηρὸν νὰ προκαλῇ δάκρυα καὶ ὄχι ἦχος.

«Ὦ Ραφαήλ! ὦ Ρώμαινες! Ὦ Μιχαὴλ Ἄγγελε! ἐφώναξε, πῶς λοιπὸν ἐκάμετε ὅταν ἐζωγραφίζατε μὲ μιὰν ἀλήθειαν τόσο τρομερὰν τὴν θείαν λύπην τῆς Παναγίας κλαίουσαν τὸν ἐσταυρωμένον υἱόν της;

Ἐργαστήριο Ἠλεκτρονικῆς Διαχείρισης Ἱστορικῶν Ἀρχείων
http://dlab.phs.uoa.gr/

288

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σήμερον ὁ Γαζῆ πασᾶς θὰ εὑρίσκεται εἰς Προῦσαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν Πέμπτην ἀναχωρεῖ ἐκ Γενεύης ὁ Γ. Ρουσταὴ βέης ἐπιστρέφων εἰς Ἄγκυραν.

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε. - ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΑΠΕΙΛΑΣ

Ἄγκυρα, 21. (ΠΑ) Ὁ Ἀγᾶ ὀγλοῦ Ἀχμὲτ, βουλευτὴς Κάρς, ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς «Χακιμιέτι Μιλλιὲ» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ αὐτοκτονία» γράφει τὰ ἑπόμενα:

Αἱ προβλέψεις μας πραγματοποιοῦνται. Ἡ Κ.Τ.Ε. μὴ δυναμένη νὰ ἀντιστῇ εἰς την πίεσιν τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῆς ἡ Ἀγγλία αὐτοκτονεῖ ἐπαισχύντως θέτουσα τὸ σχοινὶ στὸ λαιμό.

Ἀναλύων κατόπιν τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ὤθησαν τὴν Κ.Τ.Ε. νὰ καταλήξῃ εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν, ὁ ἀρθρογράφος προσθέτει :

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος καὶ ὁ παγκόσμιος τύπος ἀκόμη δὲ καὶ μέγα μέρος τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ὑπεχρεώθησαν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι εὑρίσκονται ἐν τῷ δικαίῳ των.

Ἡ Κ.Τ.Ε. ἡ ὁποία ἔτρεμε ὑπὸ τὰς ἀπειλὰς καὶ τὴν ἰμπεριαλιστικὴν πίεσιν τῆς Ἀγγλίας λησμονοῦσα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς θέσεώς της, ἐν τέλει ἀπεφάσισε ν' αὐτοκτονήσῃ ἀφοῦ προηγουμένως ἐπέδειξε πανιὸς εἴδους σημεῖα τῆς ἀδυναμίας της καὶ ἀφοῦ προηγουμένως κατέφυγεν εἰς πολλὰς ὑπεκφυγάς.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Διαιτητήριον τῆς Χάγης τὴν ἀπάντησιν ἐπιτρεῖῶν ἐρωτήσεων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ Κοινωνία νῶν Ἐθνῶν ὡμολόγησε τὴν ἀδυναμίαν της. Διεκήρυξεν οὕτω ὅτι ἦτο ἀνίκανος νὰ λάβῃ σταθερὰν ἀπόφασιν, ὅτι δὲν ἔχει σαφῆ ἰδέαν ἑαυτῆς καὶ ὅτι ἦτο μία μηδαμινότης ἀφοῦ ἔχασε πᾶσαν τὴν ἀξίαν της πρὸ τῆς βίας.

Ἡ Κ. τῶν Ἐθνῶν δὲν ἠρκέσθη μόνον νὰ αὐτοκτονήσῃ, ἀλλὰ καὶ προσκύνησε πρὸ ὅλου τοῦ κόσμου ὅτι ἠσθάνθη βία τῆς Ἀγγλίας καὶ τυφλὸν ὄργανον εἰς τὰ ἰμπεριαλιστικά της χέρια.

Παρὰ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἤτις ἐξετέθη ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ γυμνότητι ὁ ἄγγλος ἀντιπρόσωπος ἐξηκολούθησε τὴν κωμῳδίαν του καὶ ἔφερε μέχρις ἄκρων τὸν κωμικόν του ρόλον.

Τῇ ἀληθείᾳ οἱ ἄγγλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ σινες ἀνεβίβασαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν κωμῳδίαν τὴν ὁποίαν παίζει ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τουρκικὸν ἔθνος τοῦτο βέβαιον περὶ τοῦ δικαίου του γνωρίζει μόνον του νὰ τὸ προστατεύσῃ. Ἡ Κ. τῶν Ἐθνῶν μὲ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἔλαβε διεκήρυξεν ὅτι δὲν εἶναι ἁρμοδία δρχή.

Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι ἡμεῖς διατηροῦμεν τὴν πλήρη μας ἀνεξαρτησίαν ἀπέναντι τοῦ ἱδρύματος τούτου. Ὅσον διὰ τὸ δικαστήριον τῆς Χάγης δὲν δινάμεθα νὰ μεταβῶμεν καὶ δὲν θὰ μεταβῶμεν. Διότι οὐδὲν πρὸς τοῦτο διέβημα ἐκάμαμεν. Οἱ Ἄγγλοι ἐν τῇ τρέλλᾳ των εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἀπευθυνθῶσι πρὸς αὐτό. Πᾶσα ἀπόφασις ἡ ὁποία θὰ τείνῃ εἰς τὸ νὰ ἀκυρώτῃ τὰ δίκαιά μας θεωρεῖται ἀπὸ τοῦδε ὑφ' ἡμῶν ὡς ἄκυρος καὶ μὴ λαβοῦσα χώραν.

Ὅσον διὰ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἄγγλων ἀντιπροσώπων φρονοῦμεν ὅτι κανεὶς ἐν Ἀγκύρᾳ δὲνἐκρατήθη ἀπὸ τοῦ νὰ μηγελάσῃ δι' αὐτάς. Ἐκφράζομεν τὸν οἶκτον μας διὰ τὴν νοοτροπίαν τῶν Ἄγγλων. Ἐὰν ἡ νοοτροπία αὕτη νομίζῃ ὅτι εἴμεθα ἄνθρωποι ἐκφοβιζόμενοι ἀπὸ τὰ ἀγγλικὰ δρέπανα, τοὺς συνιστῶμεν νὰ μελετήσουν λίγο τὴν Νέαν Τουρκίαν.

Οἱ ἄγγλοι δὲν δύνανται νὰ εὕρουν ἐν Τουρκίᾳ κυβέρνησιν ἡ ὁποία θὰ δεχθῇ τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἀτίμωσιν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ συνεννοηθῇ τις μὲ πρόσωπα μὴ ἔχοντα τὴν νοοτροπίαν ἡμῶν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν Νέαν Τουρκίαν ὡς εἶναι τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος καὶ ἔχοντα πάντοτε τὴν ἰδίαν νοοτροπίαν.

ΔΙΚ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Ἄγκυρα, 21. Τὸ δικαστήριον ἀνεξαρτησίας ἐπελήφθη σήμερον τῆς δίκης ἐνὸς ρωμηοῦ ὁ ὁποῖος ἠσπάσθη τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν καὶ ὅστις κατηγορεῖται ὅτι ἐνήργει κατασκοπείαν.

ΟΙ ΑΘΩΩΘΕΝΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

Ἄγκυρα, 21. Οἱ ἀθωωθέντες δημοσιογράφοι ἀναχωροῦν σήμερον διὰ Κων)πολιν.

***

Σήμερον καταφθάνουν ἐνταῦθα προερχόμενοι ἐξ Ἀγκύρας μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀθωωθέντας δημοσιογράφους.

ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ὁ Τζεβὰτ βέης, διοικητὴς τοῦ στόλος ἐν Κων)πόλει, ἔδωκε χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ μίγαραν τοῦ ναυσταθμοῦ γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἀρχηγῶν καὶ τοῦ ἐπιτελείου τῶν δύο μικρῶν σοβιετικῶν μονάδων τῆς «Ν-ζαμίζνα» καὶ τοῦ «Πετρόβσκυ».

ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΥΠΟΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ 30 %

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς οἰκονομίας τοῦ νομοῦ προέβη εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὑποβιβασμὸν τῶν ἀσφαλίστρων. Αἱ προτάσεις τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἀπεδέχθησαν αἱ ἑταιρίαι προβ ἔπουν ὑποβιβασμὸν τῶν ἀσφαλίστρων ἀπὸ 30 ἕως 35 ο|ο. Οὕτως ὥστε ὁ πληθυσμὸς τῆς Κων|πόλεως θὰ κερδίσῃ μόνον ἐξ ἀσφαλίστρων 600,000 λίρας Τουρκίας ἐτησίως.

Κατά τινας πληροφορίας ἐπῆλθε διαφορὰ ἐν τῷ Συνδικάτῳ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν Ἐὰν ἐπαληθεύσῃ ἡ εἴδησις αὕτη θὰ δημιουργηθῇ συναγωνισμὸς ὅστις θὰ συντελέσῃ εἰς νέαν ὑποτίμησιν τῶν ἀσφαλίστρων.

Ο ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ εἰς Προῦσαν ταξιδίου τοῦ Ἐμὶν βέη, ὁ βοηθὸς Σουκρῆ Ἀλῆ βέης θὰ διεκπεραιώνῃ τὰς δημαρχιακὰς ὑποθέσεις.

Ὁ Σουκρῆ Ἀλῆ βέης ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Ἐμὶν βέης θὰ ἐπιστρέψῃ ἀφριον ἑσπέρας.

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ὡς γνωστὸν ἔληξε τὴν 15 Σεπτεμβρίου ἡ διορία πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸ ἐπιμελητήριον τῶν ἐμπόρων, ἐμπορικῶν οἴκων, ἑταιριῶν καὶ ἄλλων. Παρὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην πολλοὶ τεχνῖται καὶ ἔμποροι ἠμέλησαν νὰ ἐγγραφοῦν, διὸ καὶ ἡ διορία παρετάθη μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐγγραφοῦν μέχρι τῆς διορίας ταύτης θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλοῦν τέλος τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγγραφῆς.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝ. ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Λονδῖνον, 21. Σχολιάζουσα τὸ ζήτημα τῆς Μοσούλης, ἡ «Μόρνιγκ Πόστ» γράφει:

«Ὁ πολιτισμένος κόσμος θὰ μεμφθῇ τὴν Κ. Τ. Ε., διότι ἤρχισε διαπραγματεύσεις ταυτοχρόνως μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις εἶναι μέλος αὐτῆς καὶ μιᾶς ἀξιολόγου ἀνατολικῆς Δυνάμεως, ἥτις δὲν ἀποτελεῖ μέλος αὐτῆς καὶ διότι παραδέχθη τὰς ὑποσχέσεις τῶν δύο τούτων Δυνάμεως χωρὶς νὰ ἔχῃ λάβῃ γνῶσιν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης, ἀν αὕτη (ἡ Κ. Τ. Ε. δηλαδὴ) ἦτο ἁρμοδία διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τοιουτοτρόπως. Συμπαρίνει, ὅτι αἱ εὐθύναι τῶν ἐνδεχομένων περιπλοκῶν, αἵτινες θὰ προήρχοντο ἐκ τῶν διαταγῶν, ἀνήκουν εἰς τὴν Κ. τῶν Ἐθνῶν».

Ἡ «Οὐεστμίνατερ Γκαζέτ» ἐκφράζει τὴν αὐτὴν γνώμην καὶ προσθέτει, ὅτι ἡ τουρκικὴ πρότασις περὶ ὑπογραφῆς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν συμβολαίου ἐγγυωμένου τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἰράκ ἐντὸς τῶν συνόρων, ἅτινα ἤθελον τελειωτικῶς ὁρισθῇ, θὰ ἦτο ἡ μόνη περίπτωσις, ἥτις θὰ συνέτεινε διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἰράκ.

Ἡ «Νταίλη Μέηλ» λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδὲν ἔχει ἠθικὸν ἢ νομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς Μοσούλης καὶ ὅτι ταχέως θὰ ἀποδώσῃ τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν Τουρκίαν, πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἦτο καὶ τὸ καλλίτερον.

Ἡ «Νταίηλυ Μέιλ» ἐπίσης ἀναχοποιεῖ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὅπως καὶ οἱ «Τάιμς» οἵτινες δηλοῦσιν ὅτι οὐδεμία ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἤθελε σκεφθῇ νὰ ἐκθέσῃ ἐν ἀπουδαίον ἐθνικὸν συμφέρον ὡς τὴν ἀσφάλειαν τῶν πετρελαιοφόρων ἀγκτάσεων εἰς τὰς δυναμένας νὰ ἐπέλθουν συνεπείας ὡς ἐκ τῆς χαώδους καταστάσεως ἥτις θὰ ἐδασίλευεν ἐν Μοσούλῃ.

Ἡ «Νταίηλυ Νιοὺς» παρατηρεῖ ὅτι ἡ Ἀγγλία εὑρίσκεται εἰς κακὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν ζητημάτων ἅτινα συζητοῦνται ἐν Γενεύῃ. Αἱ ἐπιθέσεις τὰς ὁποίας διεξήγαγον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἔχον ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταλάβῃ ἡ Γαλλία σχεδὸν ἀπικρατοῦσαν ἐπιρροὴν, ἐνῷ ἡ Ἀγγλία ἔλαβε τὴν φήμην Δυνάμεως ἥτις ἐμποδίζει τὸ πᾶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς πρώτης σελίδος)

—Ντόγιορκ γιὰ οὔστα!

Μιὰ καμτζικιὰ καὶ τὸ ἁμάξι προχώρησε ντρίτα τὸν ἀντίθετο τοῦ ρεύματος δρόμο.

Τὸ ἁρμονικὸ τραγούδισμα τῶν τζιτζικιῶν μαζὶ μὲ τὶς φωνὲς τῶν κουρνιασμένων πουλιῶν συνώδευαν γιὰ ὥρες τὰ βήματα τοῦ ἀλόγου μας ποὺ ἠχούσανε καθάρια καὶ βαρειὰ πάνω στὴν ἄσφαλτο τοῦ δρόμου.

Τὰ βατράχια γουρνοῦσαν τὸ...μαγγανοπήγαδο καὶ ἡ νυχτερίδα ποὺ πετοῦσε πανωθεύ μας δὲν ἔλεγε νὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ.

Ἀλλά, νὰ πάλε ποὺ ὁ Χαλὶλ παραγγέλει:

—Στάνε!

Τὸ ἁμάξι σταματᾷ.

Καὶ ὁ συνοδὸς μᾶς ἐξηγεῖ εἰς ἀταιστον ἑλληνικήν :

— Θὰ περάσουμε τὸ γεφύρι μὲ τὰ πόδια...

Δὲν ζητοῦμε ἐξηγήσεις.

Κατεβαίνουμε ἀπὸ τὸ ἁμάξι καὶ περνοῦμε σιω ηλοὶ ἀτὸ τὸ γεφυρίκι στὴν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ποταμοῦ.

Θεούλη μου, τί νέκρα!

Ἀληθινὸ νεκροταφεῖο μὲ μοιρολογίστρες τῆς νυφίτσες καὶ ψιλίτας τοὺς βραχνοὺς βατράχους.

Μιὰ πετροχελώνα καὶ δυὸ βάτραχοι ζητοῦν νὰ φράξουνε τὸ δρόμο μας.

Ὁ Χαλὶλ βρίζει.

—Γ'κάτακ ντάε!

Καὶ μᾶς πιάνει ἀτ' τὸ μανίκι.

—Πρέπει νὰ σταματήσουμε ἐδῶ, μᾶς λέγει μὲ σοβαρότητα, ἡ ὁποία σ' ἄλλη περίστασι θὰ μᾶς προκαλοῦσε ἄφθονα γέλια.

Σταματοῦμε.

Ὁ Χαλὶλ βάζει ψύχραιμος τὰ δάκτυλα στὸ στόμα καὶ σφυρίζει.

Σφυρίζει μὲ τέχνη, στριγγὰ καὶ δυνατά.

Λίγα λεπτὰ ἡσυχίας.

Καὶ σὲ κομμάτι βαρειὲς βηματισιὲς πάνω στὴν ἄμμο, προδίδουνε τὸν ἐρχομὸ δυὸ κελεμπισοφόρων.

Ἐκακολουθεῖ μιὰ σύντομη συνομιλία τῶν τριῶν καὶ ἡ ἀπαραίτητη ἀράπικη πρόσκλησις:

—Φάνταλ, χαβάγια!

Καὶ προχωροῦμε.

Ὁ συνοδός μας δὲν εἶναι ὅμως διόλου λεπτός.

Ἔχει πάσει ψιλὴ κουβεντα μὲ τοὺς ἄλλους χωρὶς νὰ μᾶς σκεφθῇ διόλου.

Ἀλλὰ φθάσαμε.

Αὐτὸ δὲν περιμένουμε νὰ μᾶς τὸ πῇ ὁ Χαλίλ.

Τὸ χασίσι τζιτζινίζει ὁλόγυρα, πρᾶγμα ποὺ δηλοῖ, ὅτι εἴμεθα πολὺ κοντά.

Καὶ πράγματι σταματοῦμε.

Σ' ἕνα σπιτάκι, καλύβα μᾶλλον, κτισμένο ἀπὸ λάσπη τοῦ ποταμοῦ καὶ φουρνισμένη κόπρο διαφόρων ζῴων, καίει ἕνα ἀμυδρὸ φῶς. Κελεμπισοφόροι ἄσπροι, σοκολατένιοι, κίτρινοι, ἑκατόχρονοι γέροι καὶ ἀνθήλικα παιδιά, ξαπλωμένοι κατὰ παρέες στὴν ἄμμο ἀναπνέουν μὲ ἀγωνία.

Ὁ Χαλὶλ μᾶς ἐξηγεῖ:

— Περιμένουν τὸν τρίτο γῦρο.

Ἀνὸ ἄλογα, ἕνα κόκκινο κόκκινο κι' ἕνα ἄσπρο, πειὸ πέρα ζητοῦνε μάταια ἰχνος χορταριοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ μέσα στὸ σπίτι γίνεται ἀληθινὴ μυσταγωγία.

Αὐτὸ τὸ μαρτυροῦν εἴκοσι καὶ πλέον ζευγάρια ματιῶν α' ἀστράπτουν ἀπὸ ἀγωνία καὶ λαχτάρα, ἐνῷ ταυτοχρόνως καρφώνονται στὸν μαγαζάτορα, ὁ ὁποῖος ἑτοιμάζει τὸ «ἐκλεκτόν».

Ἀλλούστατα ἕνα ναργκιλεδάκι ἀποτελούμενον ἀπὸ ἕνα ἀραβικὸ καρύδι, κομάτι καλαμιοῦ μήκους ἑνὸς μέτρου κι' ἕνα μικροσκοπικὸ λουλά, ὅστις κατὰ τοὺς παρόντας περιέχει τὸ «θεῖον δῶρον», τὸ ὁποῖον καὶ τζιτζινίζει.

Καὶ ἀρχίζει ἡ μυσταγωγία.

Πρῶτα ὁ παπᾶς εὐλογεῖ τὰ γένεια του.

Καὶ ὁ μαγαζάτορας πέρνει τὴν παρθενιὰ τῆς μυρουδιᾶς. Ρουφᾶει πρῶτος.

Καὶ ἀκολουθοῦνε οἱ ἄλλοι τὸ παράδειγμα τοῦ πρώτου, μετὰ φόβου, πίστεως καὶ λαχτάρας.

Ἕνα αἰγυπτιακὸ δίγροσο ἡ ρουφισιά.

Οἱ θαμῶνες κάθουνται στὸ γῦρο σταυροπόδι.

Καὶ ἡ «γκόζα», τὸ ναργκιλεδάκι δηλαδὴ, περιέρχεται ἐν θραμβῳ καὶ χαρᾷ καὶ ἐναγωνιφανείᾳ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα.

Καὶ ἡ γκόζα ξαναγεμίζει καὶ γυρίζει γοργὰ ἀπὸ χέρι σὲ χέρι πρὶν καθῇ καὶ τὸ μικρότερο μόριο ἀκόμη.

Σὲ λίγο ὅλοι εἶναι πεσμένοι σὲ νάρκη.

Ὥρα τὸ λοιπὸν νὰ τοῦ δίνουμε ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις τοῦ Χαλὶλ τοῦ ἐπιτρέπουν ἀκόμη νὰ κινῆται.

Τὸ ἁμάξι ἄλλωστε μᾶς περιμένει. Ὁ Χαλὶλ ὅμως ἀδυνατεῖ νὰ διευθύνῃ. Εὑρίσκετο εἰς πολὺ ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν.

Καὶ ἀναλαμβάνουμε ὑποχρεωτικῶς τὸ ἁπλοῦν πρόσταγμα :

— Ντόγρι 'Ισκεντέρια! Τὸ ἁμάξι ξεκινᾷ καὶ ἐμεῖς πειράζουμε τὸν ἀφελῆ μας συνοδὸ μὲ τὴν στερεότυπη ἐρώτησι μὲ τὴν ὁποίαν πειράζουν ἐδῶ ὅλους γενικῶς τοὺς χασάσιδες :

— Χαλὶλ μπικὰμ ἔλ νέφες ; (πόσο ἡ ρουφιά ;)

Ὁ Χαλὶλ ὅμως δὲν ἀπαντᾷ. Χαμογελᾷ μόνον ναρκωμένος μακάρια, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι... ἔμεινεν ἀπέναντος.

Ἀλλοίμονον ! ὅλοι οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι τῆς ἑβδομάδος πήγανε στὸ χασίσι !

ΜΙΧ. Β. ΑΣΜΑΝΙΔΗΣ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ἄγκυρα, 20. Αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἐπισημῶν τουρκικῶν κύκλων ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καθ' ἣν παραπέμπεται τὸ ζήτημα εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης, δύνανται νὰσυνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς:

Ἐκ μιᾶς ἀρχῆς, ἡ Ἀγγλία ἔτρεψε τὸν σκοπὸν νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπωφελουμένη τῶν δυσχερειῶν αἵτινες ἤθελον ἐνδεχομένως παρουσιασθῆ ἐν Τουρκίᾳ.

Κατόπιν τῶν μεγάλων ἐλπίδων αἵτινες ἐγεννήθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Νεστοριανῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Σεΐχου Σαὶτ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἤρχισε πάλιν νὰ φέρει αἱ πρὸς πολιτικὴν ἀναβολὰν.

Κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Λωζάνης, ὁ λόρδος Κῶρζον εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ Τουρκία θὰ εἰσήρχετο εἰς τὴν Κ. Τ. Ε. ἔνθα θὰ ἀπέκτα τὸ ἴδιον δικαίωμα ψήφου μὲ τὰς ἄλλας Δυνάμεις αἵτινες ἀπαρτίζουσιν αὐτήν.

Ἀναμένουν ἀπὸ ἡμᾶς σήμερον τὴν τυφλὴν παραίτησίν μας εἰς ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ αὐτὰ ταῦτα τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Τουρκίας.

Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι θὰ ὑπάρξῃ τουρκικὴ κυβέρνησις ἥτις θὰ ἐδέχετο παρομοίαν παραίτησιν δικαιωμάτων. Ἐπληρώσαμεν μὲ τὰς βαρυτέρας θυσίας τὴν ἀξίαν τῆς Λωζάνης. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τὴν ἐλαχίστην παραίτησιν τῶν δικαιωμάτων ἅτινα μᾶς χαρηγεῖ αὕτη. Ὁ λαὸς τῆς Μοσούλης θέλει νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς Τουρκίας. Τὸ δίκαιον εἶναι μεθ' ἡμῶν. Αἱ συνθῆκαι εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ πολιτικὴ τῶν ραδιουργιῶν καὶ τῆς χρονοτριβῆς ἀπέθανε.

Οἱ εὑρισκόμενοι ἀπέναντί μας ὀφείλουν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἐν Τουρκίᾳ βασιλεύει νέα νοοτροπία ὅτι ὑφίσταται νέον Κράτος μετὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ συνδιαλέγωνται ἐν ἄκρᾳ ἰσότητι.

Εὐνόητον ὅτι, ἐφόσον δὲν ἤθελον ἀντιληφθῇ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ ἐφόσον θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὰς παλαιὰς μεθόδους καὶ τὰ πεπαλαιωμένα συστήματα, δὲν θὰ ὑπάρξῃ τρόπος συνεννοήσεως μεθ' ἡμῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μύθευμα περὶ τῶν τελευταίων μετατοπισμῶν, ἡ Ἀγγλία ἐπεζήτησε πάντοτε νὰ διεγείρῃ ἐναντίον μας τὴν παγκόσμιον δημοσίαν γνώμην ἐφευρίσκουσα μύθους περὶ μετατοπισμῶν καὶ σφαγῶν, ἐκάστην φορὰν καθ' ἣν θὰ ἐπρόκειτο νὰ ἀναλάβῃ ὁποιανδήποτε δράσιν κατὰ τῆς Τουρκίας.

Τοιαύτη ὑπῆρξε ἡ γραμμὴ τῆς κατευθύνσεώς της, πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Ἡ ἰδία ἐκκοδὸς ἐτονίσθη ὑπ' αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν νικηφόρον ἐξοδόν μας εἰς Σμύρνην.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι σήμερον τὴν ἐπαναλαμβάνει. Κανεὶς δὲν εὑρίσκεται πλέον διὰ νὰ πιστεύσῃ τὰς μαρτυρίας ταύτας, αἵτινες τὸ πολὺ-πολὺ ἐπιτυγχάνουν νὰ ἐξαπατήσουν τὴν εὔπιστον καὶ ἀπλοῖκὴν μερίδα τῆς ἀγγλικῆς δημοσίας γνώμης καὶ τοῦτο, ἀκόμη, δι' ὀλίγον καιρόν.

Τὸ Πρακτορεῖον Ἀνατολῆς εἶναι. ἐξουσιοδοτημένον νὰ δηλώσῃ ὅτι ἀπεναντίας αἱ ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦν μετατοπισμοὺς καὶ σφαγὰς νοτίως τῆς γραμμῆς τῆς καθορισθείσης ἐν Βρυξέλλαις καὶ ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐγήφισαν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τῆς διὰ τὴν Μοσούλην ἐπιτροπῆς. γίνονται διαρκῶς τὸ ἀντικείμενον διαφοροτρόπων διώξεων αἵτινες φθάνουν μέχρι καὶ τῆς δολοφονίας.

Η Κ. Τ. Ε. ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ

Γενεύη, 20. Ὁ διαιτέρος ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ἀνατολῆς ἀναγγέλλει ὅτι κατὰ τὴν ἀνζήτησιν τῆς ἐκθέσεως ἥτις συνετάχθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Τριῶν, ὁ Τεφὴκ Ρουσδὴ βέης, πρόεδρος τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας ἐδήλωσεν ὅτι λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν τὸ ὅτι ἡ Κ. τῶν Ἐθνῶν ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ συμβουλευθῇ τὸ διαρκὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀπόψεως ἁρμοδιότητος, προσθέτων ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἀπετέλει μίαν ἀπόδειξιν ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦτο δὲν ἦτο ἁρμόδιον ὅπως ἐνεργήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς διαιτητής.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΝΑΧΩΡΕΙ

Γενεύη, 21. Ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἀναχωρήσῃ ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν δι' Ἄγκυραν.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΔΙΑΠΡΑΤΤΟΥΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΕΙΣ

Ἄγκυρα, 20. Ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Ἄγγλοι διενεργοῦν, εἰς τὰς συνοριακὰς περιφερείας, συστηματικὰς παρανόμους φορολογίας τῶν κατοίκων(Αἱ πράξεις αὗται ἐπιβεβαιοῦνται ἐκ καταθέσεων αὐτοπτῶν μαρτύρων ἀφικνουμένων ἐκ τῶν περιφερειῶν τούτων. Ὁδηγίαι ἐστάλησαν πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀντιπροσωπείαν διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν παρανόμων τούτων φορολογιῶν.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ

Ἀντίτυπα τοῦ ὑπομνήματος διὰ τὸ ζήτημα τῆς Μοσούλης, τὰ ὁποῖα ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἐξετύπωσεν εἰς Γενεύην, ἐστάλησαν εἰς τὴν Κ|πολιν καὶ διεμοιράσθησαν εἰς τὰ διάφορα ἐπίσημα γραφεῖα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ Τ. ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΓΕΝΕΥΗ, 21. Ὁ Τεφὴκ Ρουσδὴ βέης, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, θὰ ἀναχωρήσῃ τὴν Πέμπτην δι' Ἄγκυραν ὅπου θὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν κυβέρνησίν του τὴν κατάστασιν τοῦ ζητήματος τῆς Μοσούλης.

Ἡ Σύνοδος ἐψήφισε διαφόρους ἀποφάσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἐργασίας ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς ὑγιεινῆς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ διεκμετακομιστικοῦ ἐμπορίου. Ἀπεδέχθη ἀκολούθως τὴν ἔκθεσιν Λουσὲρ διὰ τὴν προσεχῆ λῆξιν τοῦ αὐστριακοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου. Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνόδου θὰ λήξουν περὶ τὰ τέλη τῆς ἑβδομάδος.

Π. Α.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΒΙΑΣΤΙΚΗ

ΓΕΝΕΥΗ, 22. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. ἐξακολουθε